

ULTREYA

THÁNG 12
2015

PHONG TRÀO CURSILLO - NGÀNH VIỆT NAM
GIÁO PHẬN SAN JOSE, CALIFORNIA

Mừng Chúa Giáng Sinh

PHONG TRÀO
CURSILLO GIÁO PHẬN SAN JOSE - NGÀNH VIỆT NAM

1524 Hemmingway Rd., San Jose, California 95132
E-mail: hieutransj@gmail.com

VĂN PHÒNG ĐIỀU HÀNH

CHỦ TỊCH PT
Gioan Trần Hiếu
408-655-5331

LINH HƯỚNG
Lm. Andrew Nguyễn Vũ
408-291-6280

PHÓ CHỦ TỊCH PT
Matthew Phan Hoàng Vương
408-858-2412

THƯ KÝ
Agnès Nguyễn Thị Nguyệt
408-417-0524

TRƯỜNG LÃNH ĐẠO
Giuse Trần Văn Trung
408-504-9481

KHÔI HẬU
Giuse Bùi Quang Hùng
408-314-1391

THỦ QUỲ
Maria Nguyễn Ngọc Dung
408-398-9932

KHÔI TIỀN
Gioan B. Nguyễn Nhật Tiến
408-515-2659

KHÔI BA NGÀY
Giuse Nguyễn Văn Tân
408-425-2696

KHÔI TRUYỀN THÔNG
Phêrô Phạm Huy Dũng
408-623-5211

Ban Biên Tập

- ◆ Maria Nguyễn Thị Bạch Hường
- ◆ Theresa Nguyễn Thị Hồng Mỹ
- ◆ Giuse Nguyễn Ngọc Phan
- ◆ Dominicô Nguyễn Lô

Cách Gửi Bài:

E-mail: banbientap.cursillo@gmail.com
Địa chỉ: 3766 Deedham Drive, San Jose, CA 95148

Mục Lục

Thư Cha Linh Hướng.....	4
Thư Văn Phòng Điều Hành.....	6
Giáng Sinh Về Trong Căn Nhà Nhỏ.....	8
Chúa Xuống Thế Ở Cùng Chúng Ta.....	12
Câu Chuyện Giáng Sinh: Gia Phẩm Chúa Giêsu.....	16
Mùa Giáng Sinh Về.....	19
Mùa Tạ Ơn	20
Chúa Yêu Của Con.....	22
Chia Sẻ Chứng Nhân Tháng 11.....	24
Thiên Thần Ngủ Trên Biển.....	26
Chìa Khóa Nhiệm Mầu của Khóa Ba Ngày Cursillo	27
Tôn Chỉ & Mục Đích Của Người Lãnh Đạo Cursillo	30
Tĩnh Huấn Đem Thực Thi.....	35
Bình An.....	36
Chúa Tạo Nên Vũ Trụ.....	41
Ký Sự Chuyển Hành Trình Đức Tin.....	42
Huấn Dụ Của Đức Thánh Cha Phanxicô.....	48
Tường Thuật Thánh Lễ và Lễ Nghi Mở Cửa Năm Thánh Lòng Thương Xót.....	50
Báo Cáo Tài Chánh.....	62

Thư Cha Linh Hưởng

Tháng 12, 2015

Quý anh chị Cursillista rất quý mến,

Lễ Tạ Ơn và Giáng Sinh là dịp gọi lên nhiều tâm tình cho chúng ta về phương diện tâm linh cũng như về cuộc sống thường ngày. Chúa đã ban cho chúng ta ơn phúc được làm con cái của Người, được sinh hoạt trong cộng đoàn đức tin, và sống trong một xứ tự do, an bình, thịnh vượng. Trước các ơn huệ đó, chúng ta dâng lời tạ ơn Chúa.

Lúc này cũng là khởi đầu của Năm Phụng Vụ mới, năm C, khi Giáo Hội đang cử hành mùa Vọng, đón chờ Ngôi Hai Giáng Sinh. Là tín hữu và là Cursillista, khi suy niệm về mầu nhiệm Thiên Chúa nhập thể, chúng ta cần đáp lại lời rao giảng của Thánh Gioan Tẩy Giả, “Có tiếng người hô trong hoang địa: Hãy dọn sẵn con đường cho Đức Chúa, sửa lối cho thẳng để Người đi” (Mt.3:3).

Trong sinh hoạt Phong Trào, tháng vừa qua chúng ta vui mừng với kết quả cuộc bầu cử bán phần Văn Phòng Điều Hành cho nhiệm kỳ mới, 2016-2019, như sau:

Chủ Tịch Phong Trào: **Anh Gioan Trần Hiếu**, tái đắc cử

Trưởng Khối Hậu: **Anh Giuse Bùi Quang Hùng**, tái đắc cử

Trưởng Khối Truyền Thông: **Anh Phêrô Nguyễn Châu Tuấn**,

Thư Ký: **Chị Teresa Nguyễn Chân Tú**, tân cử

Phó Chủ Tịch Phong Trào: **Anh Matthew Phan Hoàng Vương**,

cũng được mời tiếp tục đảm nhận nhiệm vụ cho nhiệm kỳ mới.

Và hai thành viên sau đây mãn nhiệm kỳ:

Anh Phêrô Phạm Huy Dũng, Trưởng Khối Truyền Thông,
và **Chị Agnes Nguyễn Thị Nguyệt**, Thư Ký

Địp này, xin quý anh chị hiệp lời cùng tôi hân hoan chúc mừng và cầu nguyện cho quý anh chị tận cử chu toàn nhiệm vụ, đồng thời chân thành ghi nhận và biết ơn quý anh chị đã hy sinh đảm nhận các công việc của Phong Trào, đặc biệt anh Dũng và chị Nguyệt nay đã mãn nhiệm. Chúng ta cũng hy vọng rằng, dù ở trong cương vị nào, tất cả chúng ta đều gắn bó và sống tinh thần Cursillo trong cuộc sống ngày thứ tư của mình.

Trong niềm hân hoan đón mừng đại lễ Chúa Giáng Sinh và Năm Mới 2016 sắp đến, tôi chân thành cầu chúc quý anh chị và gia quyến được dồi dào hồng ân Thiên Chúa và bình an.

Xin Chúa luôn chúc lành,
Lm. Andrew Nguyễn Vũ
Linh Hướng Phong Trào

Thư Văn Phòng Điều Hành

Tháng 12, 2015

Chúc tụng Chúa! Chúc tụng Thầy Chí Thánh!

Quý anh chị Cursillistas quý mến,

Với kết quả của cuộc bầu cử bán phần VPĐH nhiệm kỳ 2016 - 2019, xin quý cha và quý anh chị hiệp lời cùng các thành viên tân cử dâng lời tạ ơn Thầy Chí Thánh. Người đã gọi và chọn các thành viên hèn mọn này để thực thi các công việc của Người qua Phong Trào.

VPĐH cũng không quên chân thành cảm ơn lòng thương mến và sự hỗ trợ của quý cha và quý anh chị trong thời gian qua, cũng như nay lại tín nhiệm tiếp tục giao phó nhiệm vụ. Cùng với các thành viên VPĐH mới, và sự tham gia hỗ trợ không ngưng nghỉ của quý Cursillistas, chúng ta sẽ cùng nhau hoàn thành nhiệm vụ.

Phong Trào cũng mong được bày tỏ lòng biết ơn đến các anh chị đã mãn nhiệm: anh Phạm Huy Dũng và chị Nguyễn Thị Nguyệt, là những người đã mẫn cán chu toàn công việc trong suốt nhiệm kỳ qua.

Hiện nay, PT chúng ta đang tiến hành các sinh hoạt và PT rất cần sự tích cực tham gia của quý anh chị:

- **Khóa CDC** (Cursillo de Cursillos), là cuộc hội thảo chuyên đề đào sâu tìm hiểu về đặc sủng Phong Trào, sẽ được diễn ra tại St Clare's Retreat Center, từ ngày 14 tháng Giêng đến 17 tháng Giêng, 2016. Thông báo và phiếu ghi danh đang được phổ biến trong các sinh hoạt và trong Website của PT.

- **Cuộc Tĩnh Tâm thường niên** sẽ diễn ra trong hai buổi, thứ Sáu 22/1/16 từ 7:00PM đến 9:30PM, và thứ Bảy, 23/1/16 từ 8:00AM đến 2:30PM, tại TTCG, về chủ đề “**Ôn gọi Gia Đình và Thánh Phaolô**” do LM Rollista Joseph Vũ Đảo, Phụ Tá Linh Hướng PT Cursillo toàn quốc, giảng dạy. Cuộc tĩnh tâm này được mở rộng, nên xin quý anh chị tùy nghi mời thân nhân bằng hữu mình cùng tham dự.
- **Thánh lễ mừng Thánh Phaolô Trở Lại, Quan Thầy PT Cursillo**, được tổ chức trọng thể vào lúc 3:00PM, Chúa Nhật, 24/1/16 tại thánh đường Holy Family, 4848 Pearl Ave., San Jose; và tiếp sau đó là tiệc mừng tại nhà hàng.
- **Tiệc mừng Lễ Quan Thầy**, Chúa Nhật, 24/1/16, 5:30PM, tại Dynasty Restaurant, 1001 Story Rd, San Jose. Vé mời hiện đang được rộng rãi phổ biến với chi phí yểm trợ mỗi chỗ ngồi \$40.

Ngoài ra, chúng ta cũng sẽ tiếp tục các sinh hoạt thường lệ của Phong Trào, qua Ultreya, Trường Lãnh Đạo, Hội Nhóm và hai khóa Ba Ngày cũng được diễn tiến như thường lệ. Xin quý anh chị vui lòng theo dõi các thông tin này trong tờ Lịch Sinh Hoạt 2016, hiện đang được phổ biến, hoặc qua email và Website của PT.

Chân thành cảm ơn sự quan tâm và tích cực dẫn thân của quý anh chị. Cũng xin quý anh chị vui lòng cố võ khích lệ bạn hữu của mình tham gia.

Cầu mong Mùa Giáng Sinh và Năm Mới 2016 đem đến cho quý anh chị và gia quyến dồi dào niềm vui, ơn sủng và bình an!

Trong tình yêu của Thầy Chí Thánh,
Thay mặt Văn Phòng Điều Hành,
Gioan Trần Hiếu, CTPT

GIÁNG SINH VỀ TRONG CĂN NHÀ NHỎ

Agnes Thái Thu Hà
Tháng 11/2015

Tôi bước đi thật chậm trên con đường có mưa bay nhẹ, hai bên vỉa hè lác đác vài người qua lại, ngoài đường xe cộ hối hả qua đi và không khí Giáng sinh đang về rộn rã trên khắp các con phố. Cái lạnh đầu đông của Cali thật dễ thương, trời trong quang đãng, đủ lạnh để khiến người ta cảm thấy dễ chịu.

Tôi bước vào căn nhà nhỏ của hai ông bà cụ già chùng trên tám mươi mà tôi đang chăm sóc, họ đang chờ tôi đến. Đã mấy mùa Giáng sinh qua, chính từ nơi ấy tôi đã tìm thấy được một tình thương yêu cho tha nhân. Tôi đối với họ, gần gũi, thân thương, tình cảm như là với cha mẹ mình vậy. Cũng giống như bao người khác ở tuổi trên tám mươi ấy, hai ông bà không tránh khỏi sự ốm đau, bệnh tật và tuổi già khiến

họ chẳng còn minh mẫn nữa. Cuộc sống của họ thật khó khăn, thiếu thốn – thiếu thốn tình cảm gia đình vì con cháu hiếm khi có điều kiện lui tới thăm nom vì còn ở xa, bận bịu công chuyện. Còn nhớ hồi mới đến Mỹ được một năm, tôi làm công việc điều dưỡng với đồng lương ít ỏi, chỉ đủ chi trả tiền nhà và sinh hoạt phí cho hai mẹ con tôi. Ngay lúc đó, tôi nhận được tin mẹ tôi bệnh nặng, rất cần tiền thuốc men chữa trị, bồi bổ chăm sóc sức khỏe. Trong lòng lo âu vì đang lúc tôi bên này cũng rất khó khăn. Mọi sự tôi đều phó thác cậy trông nơi Chúa, tôi cầu xin Ngài mở một con đường cho tôi, giúp cho tôi tìm thêm được một công việc bán thời gian nào đó, để thoát khỏi cảnh khó khăn này, có thêm tiền gọi về cho mẹ ở quê nhà để chữa bệnh. Thiên Chúa đã nghe lời

cầu nguyện của tôi, khi Ngài gửi đến cho tôi công việc chăm sóc hai ông bà cụ với tiền lương 400 USD mỗi tháng. Tôi cảm tạ Chúa đã ban cho tôi hồng ân, số tiền ấy có ý nghĩa biết bao nhiêu khi gia đình ở Việt Nam đang rất cần nơi tôi. Trên giấy tờ tôi chỉ là người đến giúp đỡ bà, nhưng ngày đến nhận việc, ông cụ đưa cho tôi một tờ giấy ghi những việc ông bà cần. Tôi đọc qua thấy tất cả việc làm như giặt giũ, cơm nước, lau chùi nhà, rest room, đi chợ,...tôi phải làm cho cả hai ông bà. Tôi ngạc nhiên, định hỏi ông bà, nhưng nhìn thấy ông bà, căn nhà nhỏ quá đơn sơ, nghèo khó, và sự đau ốm bệnh tật của bà tôi bằng lòng làm những điều đó. Một lần, khi trở về Việt Nam, bà bị nhiễm một loại Virus từ thức ăn khiến chân tay của bà co quắp kể từ đó. Bà phải di chuyển bằng một cái khung tập đi. Tôi chợt nhìn lên ảnh Chúa Giê-su đóng đinh trên cây khổ giá mà lòng chơi vơi, đồng cảm xúc. Tôi lại đang cần việc làm, không còn thắc mắc so đo, tôi tự hứa sẽ cố gắng phục vụ thật tốt, xem ông bà như cha mẹ mình, đem tình thương qua công việc yêu Chúa, yêu người - tinh thần của người Cursillis-

tas. Hằng tuần làm việc thêm sau giờ tan sở, tôi đi xe bus đến phục vụ cho ông bà. Cuối tuần tôi dành trọn một ngày làm việc ở đây và cùng đi lễ họ. Tôi tìm thấy sự giao hòa với Thiên Chúa trong công việc ấy. Nhìn họ, hai người đã dù đã già và ngôi nhà neo người thiếu vắng sự yêu thương chăm sóc từ con cháu nhưng tôi cảm thấy ở họ tình yêu thương nhau rất sâu sắc, đậm đà. Ông chiều chuộng, luôn nói với bà những lời ngọt ngào cảm động. Bà vui vẻ hạnh phúc trong sự ân cần của người chồng yêu dấu. Điều này khiến tôi rất vui khi được làm việc cho gia đình.

Niềm vui rất nhiều nhưng khó khăn tôi gặp phải cũng không ít. Bà cụ còn bị bệnh Alzheimer, tánh tình bất bình thường. Bà khó chịu khi nhìn thấy tôi hiện diện trong căn nhà, bà không nhận biết tôi là ai nên thường xua đuổi, nói lời thô lỗ, và không cho tôi ngồi nghỉ ngơi dù chỉ vài phút. Nhưng tôi vẫn ở lại vì biết họ rất cần đến tôi, không có tôi chắc ông bà sẽ rất vất vả để lo cho bản thân và chăm sóc cho nhau. Đều đặn hằng ngày, tôi đến làm cơm cho ông bà. Đôi khi, tôi còn làm yogurt, bánh kem, flan, sinh tố... giúp ông

bà tăng khẩu vị, ăn uống ngon miệng hơn. Hoàn tất công việc ở bếp xong, tôi lấy áo quần ông bà đi giặt, trải giường, làm vệ sinh, cắt tóc cho bà, rồi lau nhà, dọn dẹp,... Công việc cứ như vậy tôi làm chu đáo, hoàn tất. Một thời gian làm việc cho ông bà, giờ sức khỏe ông bà đã tốt hơn. Nhìn hai người khỏe mạnh và vui vẻ, tôi đã thấy cái đẹp của sự chọn lựa theo ý Thiên Chúa. Dùng sự kiên tâm, thiện tính khi đến với tha nhân mà chăm sóc cho tha nhân. Khi cho đi là nhận lãnh, niềm tin cho đi tình yêu kể cả đối với người đã bạc đãi mình làm đẹp lòng Thiên Chúa đã bồi đắp tâm hồn tôi theo năm tháng. Tôi đã được Thiên Chúa mời gọi thực hiện “hãy yêu thương nhau như thầy đã yêu thương anh em” (Ga 13:34).

Đôi lúc về nhà ngồi nghĩ lại công việc mình đang làm, tôi thấy quả thật chúng ta phải có ơn Chúa trong mọi việc. Tôi cũng biết Thiên Chúa đang hiện diện trong ông bà, trong căn nhà nhỏ đơn sơ ấy. Tôi thường cố gắng làm xong việc rồi ở lại đọc kinh chung với ông bà trước khi ra về. Điều này giúp tôi và bà cụ giải tỏa được sự khó khăn khi đối diện nhau. Dần dần, tình cảm cũng

được cải thiện và gia tăng. Ông cụ thỉnh thoảng tâm sự về gia đình ông bà, vì con cái ở xa nên không thể chăm sóc chu đáo cho cha mẹ. Cả cuộc đời, ông bà đã hy sinh, lo lắng cho con cái nên danh phận nhưng đáng buồn thay ở tuổi này, khi ông bà cần có tình thân, gần gũi con cái nhất thì họ lại ở xa xôi, bận rộn cuộc sống riêng, ông bà chẳng thể cậy nhờ. Càng hiểu hơn hoàn cảnh của hai ông bà cụ tôi càng muốn được làm nhiều hơn cho họ. Một hôm khi dành thời gian dọn dẹp tủ quần áo của ông bà, tôi chạnh lòng khi thấy tủ quần áo ấy sao mà thiếu thốn nghèo nàn. Ông cụ đã già nên áo quần rộng ra, mặc vào thùng thình, không cài nút được chặt. Bà cụ thì mặc những chiếc áo kiểu cách, tân thời của con cái để lại, cái áo quá ngắn, cái quần lại quá dài. Tôi không có thời gian mà cũng không biết sửa thế nào, nên chờ những dịp giảm giá mua cho hai ông bà ít quần áo. Tôi mua cho ông hai bộ để mặc đi lễ, cho bà vài chiếc áo bà ba, mấy bộ quần áo mặc ở nhà. Trông ông bà rạng rỡ, tươi tắn hẳn trong những bộ áo mới. Họ đón nhận món quà nhỏ của tôi trong tình cảm chân thành, tôi cảm thấy trái

tim mình như xóa đi những vết hằn bị thương tổn vì những lời nói thiếu hòa nhã khi xưa của bà. Hoa trái ngọt Thiên Chúa đã ban cho tôi, từng bước một Chúa đã chữa lành tâm hồn con người khỏi giận hờn, bất mãn, kiêu ngạo, thiếu đức tin. Thiên Chúa luôn ở bên chúng ta, thánh hóa bản thân chúng ta để trong niềm cậy trông, chúng ta được Ngài mời gọi và sai đi yêu thương phục vụ tha nhân.

Noel đến, thật hay là tôi vô tình biết được bà cụ sinh cũng trong ngày kỉ niệm Chúa giáng trần. Trên đường đến nhà ông bà, tôi ghé tiệm mua một cái bánh sinh nhật tặng bà. Rồi tôi nấu nồi phở gà thơm lừng. Ông mời vài người bạn già đến cùng chung vui. Trong niềm hân hoan, chúng tôi cùng hát mừng Chúa giáng sinh, rồi hát bài ca chúc mừng sinh nhật bà. Căn nhà nhỏ giờ đây thật ấm cúng, đầm ấm, tràn ngập tình thương yêu, quý mến nhau như tất cả cùng là người một nhà. Chợt tôi nghe đâu đây hồi chuông nhà thờ văng vẳng, lời kinh nguyện ngân vang. Dường như tất cả cùng với tâm hồn con người được Thiên Chúa yêu thương mời gọi đang cùng tấu nhịp tạo nên bản hòa ca hoàn mỹ, tuyệt đẹp.

CHÚA XUỐNG THẾ Ở CÙNG CHÚNG TA

Elisabeth Liru

Trước ngày các cháu nội của tôi trở lại trường học sau hai tháng nghỉ hè về thăm nhà. Gia đình chúng tôi tổ chức một chuyến đi chơi xa, qua các tiểu bang của miền Đông Bắc nước Mỹ.

Máy bay đáp xuống phi trường Washington DC vào lúc một giờ trưa, nắng hè cuối tháng bảy vàng rực. Chúng tôi ở lại thành phố này để thăm vài người thân và đi tham quan thủ đô của nước Mỹ tự do, giàu mạnh nhất trên thế giới mà ai cũng ao ước được viếng thăm khi có dịp đến Mỹ.

Ba ngày sau, con tôi lái xe đưa cả nhà đến thành phố Philadelphia. Đến nơi, trời đã tối, tôi sực nhớ ngày mai là Chúa nhật, tôi phải tìm nhà thờ ở đâu để sáng mai đi lễ sớm. May

mắn, trên đường đi tôi bắt gặp một ngôi nhà thờ mà rất gần khách sạn chúng tôi thuê. Sáng sớm Chúa nhật, tôi băng qua đường và đi bộ chưa được năm phút là đến ngôi nhà thờ đó. Hai bên đường và những bãi đậu xe xung quanh đã kín chỗ, nhưng lại chẳng có mấy người ra vào nhà thờ. Tôi nghĩ chắc mình đi trễ, rồi vội vàng bước lên mười tầng cấp cao để vào cửa chính. Cửa nhà thờ đóng kín, tôi cố gắng kéo mạnh nhưng cửa vẫn không mở được. Tôi kê tai vào cửa, nheo mắt nhìn qua khe hở nhỏ nhưng cũng không nghe tiếng động, không thấy ánh sáng bên trong. Tôi nhìn khắp nơi mà không có lấy một người để hỏi thăm. Đợi hoài mà không thấy, tôi đi xuống sân sau, rồi vòng quanh nhà thờ, tìm bàn thờ

Đức Mẹ để lần chuỗi và chờ dự lễ sau vậy. Không có một tượng ảnh thờ để cúi chào, cũng không có bông hoa, đèn đuốc gì ngoài cây Thánh giá cao trên đỉnh nhà thờ.

Tôi trở lại cửa chính, may mắn có một ông già người Mỹ đi vào, tôi bước theo sau. Bên trong mờ tối, không đèn, không bàn thờ, băng ghế, mà độc chỉ có một con đường hẹp ở giữa, hai bên là những phòng có cửa khóa kín và được đánh số một, hai,... Tôi đi tiếp vào trong, leo lên cầu thang xoắn ốc. Chung quanh, rêu phong bám đầy, phủ xanh kín trên các bức tường và mấy khuôn hình chữ nhật. Tôi nghĩ trước đây đó là những học để thờ tượng các Thánh nhưng nay bị bỏ hoang, không ai dọn dẹp, chăm sóc.

Đã khá mệt, nhưng tôi vẫn cố gắng lên tiếp vì tôi nghe có tiếng đàn hát vọng từ trên cao. Tôi hy vọng ở lâu trên là ca đoàn đang luyện tập trước giờ Thánh lễ. Chợt, một cô gái trẻ đi lên, tôi chào hỏi thăm: Tôi ở xa mới đến. Hôm nay là ngày Chúa Nhật, tôi thấy đây là nhà thờ, tôi đến để tham dự Thánh lễ. Tôi có nghe tiếng đàn hát ở

lâu trên. Tôi có thể lên dự được không?

Cô ân cần đáp: Phải, trước kia nơi này là nhà thờ, giáo dân vẫn đi lễ hàng ngày. Rất tiếc là ngôi nhà thờ này đã bán rồi, bây giờ được sửa sang làm căn hộ để cho thuê.

Nghe vậy trong lòng có chút thất vọng, tôi hỏi cô: Xin cô vui lòng chỉ dùm, ở gần đây có nhà thờ nào khác không?

“Có nhà thờ lớn cách đây khá xa. Tôi không theo Đạo Công Giáo, cũng không đến nhà thờ nên không rõ địa chỉ.”

Cô trả lời: Tôi cảm ơn cô và lui thủi ra về, lòng buồn vì bầu không khí lạnh lẽo của ngôi nhà thờ thay chủ.

Tôi thầm cầu nguyện: Chúa ơi! Chúa đang ở đâu? Con muốn đến thăm Chúa mà con không thấy Chúa... Xin Chúa hãy tha tội cho con.

Trên đường về, tôi nhớ lại những lần tôi đi du lịch nước ngoài. Không phải chỉ ở nước Mỹ mà nhiều nước khác cũng có những nhà thờ bị sang bán.

Cách đây hơn mười năm, tôi qua Pháp thăm đứa cháu gái

ở Paris. Cháu dẫn tôi đi tham quan nhiều nơi, nhiều thắng cảnh, lâu đài, nhà thờ,... Ở đây có nhiều nhà thờ cổ, được xây cất kiên cố, kiến trúc điều khác rất tinh xảo. Rất nhiều người đến viếng thăm, số du khách còn nhiều hơn số giáo dân đi dự lễ, cầu nguyện. Nhà thờ vô tình trở thành một điểm đến du lịch nên dần mất đi sự trang nghiêm, thanh tịnh vốn có.

Cuối tuần qua, tôi gọi hỏi thăm chị bạn thân ở Việt Nam. Chị là một giáo lý viên ở nhà thờ Đức Mẹ Hằng Cứu Giúp – đường Kỳ Đồng, Sài Gòn. Trong suốt cuộc nói chuyện, chị thường hay đề cập đến vấn đề giáo dục, đạo đức ngày nay ở quê nhà. Chị than thở rằng bây giờ nhiều người bỏ Đạo quá, nhất là giới trẻ. Chịu ảnh hưởng xu thế thực dụng, lối sống vật chất mạnh mẽ, con người ngày nay gần như chỉ biết đến cạnh tranh, tiền bạc, của cải, vị thế, cuộc sống thụ hưởng. Bị cuốn theo vòng xoáy ấy con người chẳng còn đủ thì giờ, tinh tâm để nghĩ đến Chúa nữa. Sự sống Đạo vì thế mà dần phai nhạt.

Đời sống vật chất càng lên

cao thì đời sống tâm linh càng vắng bóng. Người bỏ đạo, họ vẫn đứng xa lạ với Chúa. Họ thỏa mãn, hãnh diện với cuộc sống vật chất đầy đủ sung túc. Họ chỉ cần biết thế, và thế là đủ. Xã hội chúng ta đang sống rất phức tạp, luôn thử thách và thách thức niềm tin chúng ta. Nhưng Chúa luôn ở bên ta, có chăng chỉ là tự bản thân ta xa rời, lìa bỏ và xua đuổi Chúa ra khỏi tâm hồn mình.

Chúng ta đang nhìn thấy Hội Thánh bị bách hại khắp nơi, do những áp bức thô bạo của chính quyền, do sự đầu độc của những phương tiện truyền thông,... Họ, những người nhìn Hội Thánh Công Giáo như cái gai trong mắt, hàng ngày hàng giờ đều thấy nhức nhối muốn nhổ cái gai ấy đi, muốn bóp nghẹt Đức tin của những con chiên để triệt tiêu, để không cho cộng đồng Công Giáo không lớn lên nữa. Nhóm họp của chúng tôi thường hay tự hỏi, tại sao Đạo Chúa mình cứ bị triệt hạ, bách hại khắp nơi trên thế giới. Ở Việt Nam, thời phong kiến, dưới sự cai trị của vua chúa, người theo Đạo

Công giáo bị đàn áp, truy lùng, giết hại; đến nay đất nước đã văn minh hơn, nhưng sự bất công, bất bình đẳng đối với người Công giáo vẫn luôn tồn tại.

Theo Chúa phải vắc Thánh giá với Chúa. Vậy mà lạ, nơi nào có máu đổ vì Chúa thì nơi đó sức sống Đức tin lại càng nảy sinh và trở dậy mạnh mẽ. Qua bao thế kỷ, Đạo chúng ta bị bạo lực, tàn sát, người theo Đạo phải trốn chui trốn lủi, vậy mà Đạo Công Giáo vẫn đứng vững, lớn mạnh nhất hoàn cầu dù là trong thời đại nào.

Gần đây, nước Mỹ nói riêng và cả thế giới nói chung đang bàn tán xôn xao, truyền thông khắp nơi về những chuyến viếng thăm của Đức Giáo Hoàng Francis qua ba quốc gia Nam Mỹ - Ecuador, Bolivia và Paraguay, rồi đến Cuba và Hoa Kỳ đợt tháng 9 năm 2015. Mọi người đã háo hức chờ đón Đức Giáo Hoàng, vị lãnh đạo tối cao của Giáo hội Công Giáo. Chiều 22/9/2015 Đức Giáo Hoàng đã từ Cuba đến Hoa Kỳ. Tại phi trường gần thủ đô Washington DC, có ông bà tổng thống, phó

tổng thống cùng các chức sắc ra đón chào nồng nhiệt. Là người Công giáo, tôi rất hãnh diện về vị chủ chăn Công giáo mà cả thế giới kính phục, ngưỡng mộ. Tôi cũng rất vui mừng vì vừa được đến Philadelphia là thành phố Đức Thánh Cha Francis đến chủ tế Lễ bế mạc Đại hội gia đình toàn thế giới. Tại đây, ước tính có hơn một triệu ba trăm ngàn người tham dự.

Tạ ơn Chúa. Xin Chúa Thánh Thần mở lòng mở trí chúng con để nhận biết những thăng trầm biến đổi có sự Hồng ân và hiện diện đầy yêu thương của Chúa. Cầu xin cho Đức Thánh Cha, cho Hội Thánh và cho toàn thế giới biết khôn ngoan đọc thánh ý Chúa trong mọi biến cố của cuộc sống đời này.

Chúng con tin tưởng vào lời Chúa Giê-su nói với Thánh Phê-rô, vị giáo hoàng tiên khởi của Hội Thánh: “Anh là Phê-rô, nghĩa là đá. Trên tảng đá này, Thầy sẽ xây Hội Thánh của Thầy và quyền lực thế gian sẽ không thắng nổi” (Mt 16:18).

Câu Chuyện Giáng Sinh: GIA PHẢ CHÚA GIÊSU

Trần Hiếu

Biển cố Đức Giêsu giáng sinh mang một ý nghĩa đức tin sâu xa nhưng cũng rất thiết thân với con người, vì diễn tả một Thiên Chúa toàn năng trong hình thái hết sức đơn sơ: một trẻ thơ nằm trong máng cỏ. Phúc Âm thánh Máttêu gọi con trẻ đó là “Em-ma-nu-el” nghĩa là “Thiên-Chúa-ở-cùng-chúng-ta.”

Trên khía cạnh nhân loại, Chúa Giêsu được sinh ra trong một gia đình. Thánh sử Máttêu kể lại lịch Chúa từ tổ phụ Ápraham đến vua Đavít là mười bốn đời, từ vua Đavít đến thời lưu đày ở Babylon là mười bốn đời, và từ thời lưu đày đến Đức Kitô cũng là mười bốn đời (Mt 1:1-17).

Trong suốt chiều dài lịch sử đó, chúng ta thấy Thiên Chúa có một cách thức đặc biệt tuyển chọn gia tộc cho Người.

Tổ phụ Ápraham đã không chọn trưởng tử Isramel, sinh bởi bà vợ thứ Haga, mà chọn Isaác, con của lời hứa, sinh bởi bà vợ chánh Sarah. Bà Sarah ghen dữ dội với Haga và đã ép chồng mình, ông Ápraham, nhằm đuổi hai mẹ con Haga ra

đi nơi đồng hoang. Isramel về sau trở thành ông tổ của những người Hồi Giáo.

Rồi đến lượt Isaác, đáng lẽ ông đã chúc lành cho Assau là con trưởng, nhưng bà mẹ lập mưu để Jacob là em được chúc lành.

Jacob có mười hai người con trai. Nhưng chính Jacob lại cũng không chọn trưởng nam Ruvên nổi dòng mà chọn người con thứ tư là Giuđa. Ông Giuđa đã phạm tội cùng các anh em bán em là Giuse qua Ai-Cập. Cuộc đời ông Giuse là một câu chuyện dài và cảm động, bị các anh bán nhưng rồi trở thành vị cứu tinh của họ. Đó là một cách Thiên Chúa quan phòng để cứu cả đại gia đình Jacob khỏi chết đói.

Giuđa, khi vợ qua đời và vừa mãn tang, trên đường đi đến cánh đồng để gặp các thợ xén lông chiên, ông nhìn thấy cô Tama—con dâu trưởng của mình bị goá chồng mà ông tưởng cô là một gái điếm—rồi ăn ở và có con với cô. Tama sinh đôi, đứa đầu khi vừa lọt cánh tay khỏi lòng mẹ được thắt một sợi chỉ đỏ nhưng lại

vội rút cánh tay vào. Đứa sau liền lọt ra, được đặt tên là Perét, chính thức nối dòng.

Tama, người xứ Canaan, là một trong bốn phụ nữ ngoại nhân được thánh Matthêu nhắc đến trong gia phả của Chúa Giêsu. Ba vị khác là các bà Rakháp, Rút, và Bétsova, vợ của Urigia.

Rakháp, người dân thành Jêrichô, nhà ở cạnh tường thành, là một gái điếm đã đón tiếp các thám binh Do Thái. Bà làm điều này vì bà tin Đức Chúa của họ. Đến khi thành thất thủ vào tay người Do Thái, bà và gia đình đã được cứu sống trước khi thành bị thiêu hủy. Rakháp kết hôn với Xanmôn, sinh ra Bôát, ông nội của vua Đavít. Truyền thống Do Thái giáo nhìn nhận bà là tổ tiên của vua Đavít.

Bà Rút, một người ngoại kiều thuộc dòng Moáp, là bà nội vị vua danh tiếng lẫy lừng Đavít. Bà đã có một đời chồng, và khi chồng chết bà không chịu trở về bản quán mà đã theo mẹ chồng, là bà Naomi, về Bêlem. Bà nói những lời làm vui lòng bà mẹ chồng, và cũng làm chúng ta xúc động:

*“Xin mẹ đừng ép con bỏ mẹ
mà trở về, không theo mẹ nữa, vì
mẹ đi đâu, con đi đó,
mẹ ở đâu, con ở đó,
dân của mẹ là dân của con,*

Thiên Chúa của mẹ

Là Thiên Chúa của con.

*Mẹ chết ở đâu, con chết ở đó,
Và nơi đó con sẽ được chôn cất”*
(Rút 1:16-17).

Bà tái hôn với ông Bôát, rồi sanh Giesê, cha của Đavít. Kinh Thánh có một cuốn sách ngắn kể chuyện bà, gọi là Sách Rút.

Lúc còn là vị vua trẻ, Đavít đã phạm tội ngoại tình với bà Bétsova, một phụ nữ kiều diễm, vợ của tướng Urigia, người Khét. Vào một buổi chiều xuân, khi đi bách bộ trên sân thượng đền vua, Đavít thấy Bétsova đang tắm lộ thiên, vua bèn cho vùi nàng về dinh và ăn ở với nàng. Về sau, vua lập mưu để tướng Urigia tử trận, và lấy Bétsova làm vợ.

Hành động bất chính này của vua đã bị tiên tri Nathan trách móc nặng lời. Đavít khiêm tốn nhận tội và chấp nhận các hậu quả. Trong suốt cuộc đời còn lại, ngài đã viết lên nhiều đoạn thi ca thống hối tội lỗi mình: “Vâng, con biết tội mình đã phạm, lỗi lầm cứ ám ảnh ngày đêm...” (Tv 50:5).

Nhờ lòng sám hối chân thành, Đức Chúa đã bỏ qua tội của ngài.

Sau Đavít là Salômôn, một vị vua nổi tiếng khôn ngoan. Khi Salômôn băng hà vương quốc bị phân chia và suy thoái,

thành Giêrusalem cũng như đền thờ bị phá hủy và đi đến thăm trạng cả dân tộc bị lưu đày ở Babylon. Trong thời này, và cả sau thời lưu đày, thánh sử Matthew tiếp tục nêu danh dòng dõi của Chúa trong gia phả nhưng họ đều không có gì nổi bật.

Điều đáng được chúng ta ngưỡng mộ là khi viết lại lai lịch, dân Do Thái không hề dấu diếm tội lỗi của tổ tiên mình, cũng như các yếu kém của họ.

Hình ảnh bốn phụ nữ được Kinh Thánh nói đến như là một tiên báo cách kín đáo về Đức Kitô, đáng sẽ đến để cứu độ những người tội lỗi, và đón nhận mọi dân mọi nước vào vương quốc của Người. Việc tuyển chọn những nhân vật này cho dòng dõi Người gây xúc động cho chúng ta, vì lai lịch của họ không phải là điều đáng tự hào. Nhưng tiêu chuẩn của Thiên Chúa khác với tiêu chuẩn của con người. Người chọn sự yếu kém trong muôn vạn để nói lên lượng từ bi của Người.

Suốt chiều dài danh sách các vị tổ tiên trong gia phả của Đức Kitô, thánh Máttêu thường dùng cụm từ “cha sinh con”, nhưng khi đến thánh Giuse, ngài không dùng từ đó nữa, mà viết, “Giacóp sinh Giuse, chồng của bà Maria, bà là mẹ Đức Giêsu cũng gọi là Đấng Kitô” (Mt 1:16). Điều

này để dẫn đến đoạn văn sau khi ngài nói đến gốc tích Chúa Giêsu được Đức Maria cư mang “là do quyền năng của Chúa Thánh Thần” (Mt 1:20). Như vậy, thánh Giuse là cha nuôi của Chúa Giêsu, Người được thừa hưởng danh hiệu “con cháu của vua Đavít”.

Kể từ đây một kỷ nguyên mới được mở ra, gọi là Tân Ước. Lúc Đức Maria đáp lời sứ thần Chúa với hai chữ “Xin Vâng”, Thiên Chúa đã nhập thể và trở nên người phạm: “Và này đây bà sẽ thụ thai, sinh hạ một con trai, và đặt tên là Giêsu. Người sẽ nên cao cả, và sẽ được gọi là Con Đấng Tối Cao. Đức Chúa là Thiên Chúa sẽ ban cho Người ngai vàng vua Đavít, tổ tiên Người. Người sẽ trị vì nhà Giacóp đến muôn đời, và triều đại của Người sẽ vô cùng vô tận” (Lc1:31-33).

Gia phả của Chúa Giêsu, vì vậy, không chỉ nổi bật ở Áp-ra-ham hoặc vua Đavít nhưng nơi cả những con người ngoại tộc, mà qua họ về sau hình ảnh Giáo Hội Công Giáo được phản ánh. Giáo Hội, do đó, không chỉ bao gồm “Dân Riêng”, tức dân Do Thái, mà mở ra cho mọi dân tộc, thuộc mọi ngôn ngữ. Gia phả của Người, nói theo ngôn ngữ của Đức Giáo Hoàng Benedictô thứ XVI, là “gia phả của đức tin và ân sủng”.

MỪNG MÙA GIÁNG SINH VỀ

Chậm rãi - Hân hoan

Nhạc và lời
Nguyễn Đình Hòa & Lê Thị Phúc

Mừng mùa Giáng Sinh về, nhân loại nơi trần thế. Nhận
nhiều niềm vui tràn trề, hoa lòng đơm tươi đua nở rộn
rã khắp nơi nơi mừng ngày Chúa ra đời. Chúa ơi! Chúa
ơi! Chúa ơi! Chúa ơi! Nhân loại xin Chúa cứu rỗi.
Chúa ơi! Chúa ơi! Tình yêu của Thiên Chúa là hồng
ân ban cho loài người. Mừng mùa Giáng Sinh về, trẻ
già nơi dương thế. Trên môi rộ tiếng cười, tâm hồn hân hoan hơn
hở, ca ngợi tôn vinh Thiên Chúa mừng ngày Chúa ra đời.

MÙA TẠ ƠN

(THANKSGIVING Season)

*Tị nạn Tôn Giáo từ bốn phương
Lập thành Hiệp Chúng Quốc tình thương
Kẻ trước người sau bao thế hệ
Thành một Cường Quốc đáng nêu gương .*

*Khoa Học Kỹ Thuật sống cao siêu
Quyền năng Thiên Chúa cảnh mĩ miều
Sung túc lương thực đầy vui sống
Tương thân tương ái trong Tin Yêu .*

*Thiên Văn, Điện Tử, Văn Hóa cao
Cuộc sống siêu việt tới trăng sao
Ruộng đồng phì nhiêu luôn tươi tốt
Hoa lộc nảy mầm vui biết bao !*

*Xa nơi Đất Tổ ai không đau
Đến đây đoàn tụ người trước sau
Bao nhiêu Ân Huệ được trợ giúp
Để hưởng Niềm Vui bớt khổ sầu .*

*Biểu tượng “Quê Hương Đất Hứa” đây
Dâng lên Thiên Chúa Ôn cao dày
Cầu Xin, Chúc Nguyện tương lai sáng
Sống Niềm Tin Yêu sức giải khuây .*

*Tạ Ôn Thiên Chúa ban Hồng Ân
Việc lành Phúc Đức luôn chuyên cần
Để danh Chúa Mẹ được rạng sáng
Xác Hồn Hạnh Phúc cả muôn phần .*

*Tin Tưởng, Trông Cây Tình Yêu Thương
“Kính Chúa Yêu Người” luôn làm gương
Phúc Lộc Linh Hồn quan trọng nhất
Tin Mừng loan truyền khắp muôn phương .*

*Hồn an Xác mạnh xin Chúa ban
Thực hành nhân đức tỏa tràn lan
“Tám Mối Phúc Thật” hoàn hảo nhất
“Hiển Chương Nước Trời” luôn chu toàn .*

*Nguồn Ôn Phúc Lộc Thọ An Khang
Cùng muôn Thần Thánh hãy ca vang
Tình Yêu CHÚA MẸ tuyệt vời nhất
Hạnh Phúc vĩnh cửu trên Thiên Đàng .*

Lm. Thạch Linh Nguyễn Đình Đệ

Kỷ Niệm MÙA TẠ ÔN (THANKSGIVING SEASON) 2015

Chúa Yêu Của Con

Philadelphia, tháng 9, năm 2015

Ngày xưa, khi đứng trước một đám đông để giảng dạy cho họ về nước Trời, con không biết lúc đó Chúa vui hay buồn, vì Chúa biết trong đám người ấy, có nhiều kẻ đang lắng nghe chân thành. Lắng nghe chân thành mà chẳng hiểu gì hết, đầu óc ngổn ngang chuyện áo com, tội nghiệp!. Có những kẻ ngồi nghe mà ngủ gà, ngủ gật, thân xác mệt mỏi chào thua. Có những kẻ đến cho vui với đám đông bè bạn, tâm tư trống rỗng ơ thờ. Cũng có những kẻ ngồi nghe để chờ đợi một sai lầm của Chúa, hay những kẻ ngồi nghe với tính toán quyền lợi, nhờ mai kia Chúa “nổi tiếng” và cũng

không ít trong đám người ấy là những kẻ phản bội, là những điem chỉ viên đang chờ cơ hội đem nạt Chúa.

Chúa ơi! Chúa vui, buồn? hay Chúa xót xa? và con, con thuộc hạng người nào trong dân gian thời đó? Khi quân dữ bắt tội Chúa, con có nhập bọn với họ la ó lên “đóng đinh nó, đóng đinh nó”? Con có đồng tình hạ bệ Chúa vì thấy Chúa “thua” rồi?. Con có lạnh như đá, trơ như đồng mặc kệ “nó”? Con có ngậm ngùi thương cảm với những đau đớn trên thân xác Chúa? Con có lén lút dấu giọt lệ ngấn dài?. Con có đứng xa xa nhìn để không mang hệ lụy? Con có đứng dưng qua

đường như chẳng thấy chẳng nghe?. Con có dám vác thập giá đỡ cho Chúa như Simon, anh nhà quê vừa lên tỉnh?. Con có can đảm lau mặt Chúa như bà Veronica?. Con có ?, con có? và con có?.... Chúa ơi!, con thuộc hạng người nào trong đám đông đó?

Sau ngày Chúa chịu chết, thập giá đã trở thành Thánh Giá. Đôi tay Mẹ mở rộng đón Con từ Thánh Giá, và Mẹ sống trọn vẹn tinh thần Thánh Giá. Mẹ vươn lên cùng Thánh Giá. Mẹ không khép kín. Mẹ không cuu mang hận thù, Mẹ không nuôi dưỡng đắng cay, Mẹ không giận hờn, trách cứ. Mẹ chẳng khóc lóc, than van. Mẹ không nguyên rủa con người. Mẹ âm thầm vâng theo. Mẹ tin tưởng vào Con Mẹ và ngày Phục Sinh. Mẹ chỉ Cần biết thế, Mẹ vẫn yêu thương và sống trong niềm an hạnh đó. Mẹ ơi! còn con? Con sẽ làm gì?

Đời sống không ít nhiều thử thách, cám dỗ. Không ít nhiều thất vọng, buồn chán. Để những khi gặp khó khăn, con có giận hờn, đổ lỗi?. Khi gặp thất bại, con có hận thù, căm tức?. Khi gặp nghèo đói, con có hèn yếu hư thân?. Khi được toại nguyện, con có kiêu căng tự mãn? Con đặt Chúa ở đâu trong đời con, khi phong ba bão táp?. Khi bị chà đạp bỏ rơi?, khi đời trống vắng, âm u?.

Hay khi con như đang trên đỉnh cao danh vọng?. Con có?, con có? và con có?...

Chúa ơi, niềm tin nào trong con? Phục Sinh của Thánh Giá? Hay Thánh Giá vẫn mãi là thập giá?

Chúa ơi, trong cuộc sống hằng ngày, có nhiều lúc con gặp thất bại, con đụng độ với ghen ghét, con chạm trán với ước mơ gãy cánh, con vấp phải hòn đá mà ai đó đã gài trên đường đi, con ngã nhoài. Đôi khi bê đầu chảy máu, đôi khi gãy răng, gãy tay; đôi khi quy xuống, tưởng như không còn đứng lên nổi. Nhưng Chúa ơi!, Chúa đã cứu con, Chúa nắm tay kéo con lên, con biết thế. Chắc chắn như Thế.

Con chẳng phải đi một mình bao giờ, Chúa luôn bên con. Con xin Chúa đừng xa con, dù chỉ một ly, một tích tắc Chúa nha. Không có Chúa con lạc ngay và sói nhiều lắm Chúa ạ.

Con sợ, khi con thiếu Chúa. Chúa ơi, con không biết con sẽ ra sao, nhưng con biết rằng con đang được làm con của Chúa, hạnh phúc và bình an trong sự chăm dặt của Chúa. Con sống tràn đầy trong tình yêu của Chúa và con mang trái tim yêu thương của Chúa trong lòng con.

Con gái yêu của Chúa.
Marie Minh Tuyết

Chia Sẻ Chứng Nhân Tháng 11

Phêrô Văn Quốc Justin

Quốc xin gửi lời chào đến các quý cha, các quý tu sĩ và anh chị em Cursillistas thân mến.

Quốc năm nay 47 tuổi cư ngụ ở Milpitas với gia đình. Quốc hiện đang làm sĩ quan quản chế phạm nhân của quận Santa Clara và đã làm ở sở quản chế 22 năm. Quốc và phối ngẫu có tổng cộng là 5 con (3 gái 2 trai , lớn nhất 17, 15, 13, 12 tuổi, nhỏ nhất 3 tuổi), 3 con của anh, 1 con của em và 1 con chúng ta. Quốc được sinh ra trong gia đình công giáo và được lãnh Bí Tích Rửa Tội khi còn bé ở Hóc Môn, Việt Nam và nhận được Bí Tích Thêm Sức và Thánh Thể tháng 3 năm 2014.

Gần đây, Quốc đã dự Khoá 48 của Cursillo. Trong khi dự khoá đã cảm nhận thấy được tình yêu sâu đậm cùng của Chúa trong đời mình một cách rõ rệt hơn. Có đôi khi mình

biết Chúa hy sinh về mình nhưng mình coi thường hay không thấu hiểu cuộc hy sinh vĩ đại đó. Đôi khi, mình không nhận ra sự hiện diện của Chúa trong khó khăn để năng đỡ và xoa dịu những vết thương trong đời qua những người thân và bạn bè. Có lúc mình cố ý đè nén không suy nghĩ lại chuyện xấu hay buồn trong đời, nhưng nhìn lại thì thấy Chúa đã đồng hành quan phòng và giúp mình vượt qua. Quốc đã thấy việc làm của Chúa trong đời mình trong những ngày trong khoá Cursillo.

Sau khi dự khoá Cursillo, Quốc đã tăng thêm Đức tin và thăng tiến sự hiểu biết về đạo công giáo và trách nhiệm bổn phận của chúng ta là gì -Sùng đạo, học đạo và hành đạo. Chúng ta phải rao giảng tin mừng và đưa những người khác tới sự hiểu biết Chúa Ki tô. Chúng ta phải cứu chuyên

các tha nhân và đưa những con chiên lạc của Chúa về với chủ.

Đồng thời Quốc cũng kết hiệp với Chúa phục vụ cho giáo xứ qua hoạt động ở Giáo Xứ Chúa Ba Ngôi tham gia vào ủy ban đào tạo và giáo dục giáo lý và đã đăng ký cho 3 con của mình học lớp Giáo Lý Cho Trẻ Em. Quốc cũng học thêm lớp Faith Beyond 2000 để trở thành thầy dạy giáo lý.

Ở sở làm, Quốc bắt đầu làm đầu thánh giá và đọc kinh tạ ơn Chúa trước khi ăn. Vài người công giáo trong sở thấy vậy và bắt đầu lần lượt tham gia đọc kinh với Quốc. Quốc cũng học kinh tiếng Tây Ban Nha và cùng đọc kinh với mấy người công giáo Mỹ đọc trước khi ăn. Khi ăn trưa, anh em cũng bàn về chuyện gia đình, xã hội và Kinh Thánh.

Trong giờ ăn, nếu bạn bè có vấn đề gia đình hay cá nhân gì thì cùng chia sẻ với nhau và cầu nguyện cho nhau. Nếu có dịp, Quốc và bạn bè hay nói chuyện về Kinh Thánh và học hỏi lẫn nhau. Khuyến khích họ phó thác những lo lắng trong đời cho Chúa và cầu nguyện vì có nhiều chuyện ngoài tầm tay của chúng ta.

Trong việc làm cũng như

quan hệ với bạn bè và mọi người, Quốc cảm thấy mình biết hy sinh và nhường nhịn hơn khi xưa. Không phải lúc nào cũng muốn thắng hay trên cơ ai hết. Đối với phạm nhân cũng vậy, Quốc đối xử với họ một cách tôn trọng để dải trong vòng khả năng của mình và trong vòng luật pháp mà vẫn làm tròn nhiệm vụ. Đôi khi nếu người ta đề cập đến Chúa hay đạo thì Quốc sẽ dùng sự hiểu biết của mình về đạo để nhắc nhở họ nên đến với Chúa, kết hiệp với Chúa để thay đổi đời sống của họ. Quốc hay khuyên họ nên thương yêu người khác và thương yêu bản thân họ để khỏi ra vô tù hoài bỏ bê con cái và gia đình bên ngoài. Quốc thường bảo họ là ai cũng có thể thay đổi cái gì cũng có thể làm được nếu mình đặc Chúa và tình yêu trên hết.

Một tháng tiến khác trong đời sống là sau khi dự khóa Cursillo, Quốc, vợ và con gái 3 tuổi đều dự Châu Thánh Thể ở Giáo Xứ St. Elizabeth mỗi đêm thứ năm lúc 8-9 giờ.

Nói ngắn gọn lại cuộc đời của Quốc đã thay đổi toàn bộ đến nỗi những bạn bè cũng nói như vậy với mình. Gia đình bố mẹ rất tự hào về Quốc vì Quốc đã “trưởng thành” trước mắt

họ. Gia đình và bạn bè đều cổ vũ và khích lệ Quốc trên con đường đồng hành và kết hiệp với Chúa để đưa dân Chúa về với Ngài.

Hôm nay, nhân dịp là chúng nhân, để mặc khải ơn Chúa ban và lòng yêu thương của Quốc đối với Chúa, Quốc sẽ đọc 3 kinh (Kinh Mừng, Lay Cha, Kinh Tin Kính và hát Kinh Nữ Vương) bằng tiếng Latin. Hy vọng đó sẽ là chứng từ để anh em biết là khi ta có Chúa chuyện gì cũng làm được hết.

Theo như quan niệm cá nhân của Quốc thì mình không nên hỏi “Chúa yêu con bao nhiêu?” Mà nên hỏi mình “Tôi yêu Chúa bao nhiêu? Và đã làm gì cho Chúa?” Tôi nên đồng hành với Chúa và đừng bắt Chúa đồng hành với tôi. Mình nên làm việc và phục vụ Chúa chứ không phải Chúa phục vụ mình. Đây tới lúc nào cũng làm theo ý chủ. Khi đồng hành và kết hiệp với Chúa mình sẽ làm ý Chúa và không làm ý mình. Đôi khi mình sẽ không làm việc đó vì khó nhọc hoặc thiếu tin tưởng mình. Nhưng với Chúa, mình sẽ vượt qua mọi chuyện và mọi thử thách. Hãy phó thác đời ta cho Chúa.

Lạy Chúa,

*Cho con đôi đứa Thần; để
con làm phép nhiệm mầu:
Cho những trẻ em đói khát,
được hằng ngày no đủ
Cho những trẻ em thiếu nhà,
tìm được nơi nương tựa qua
con mưa nắng.*

*Cho những trẻ em thiếu áo
mùa đông, tìm được manh áo
che thân trong mưa gió.*

*Cho những trẻ em thiếu bàn
tay ân cần săn sóc của mẹ, có
lòng dũng cảm vượt qua mọi
ưu phiền.*

*Cho những trẻ em thiếu tình
yêu gia đình cha mẹ, tìm thấy
yêu thương trong trái tim nhỏ
bé của chính mình.*

*Cho những trẻ em dư thừa
trong vật chất, biết chia sẻ
với bạn bè bất hạnh*

*Cho những trẻ em đầy tràn
ân sủng yêu thương của Cha
mẹ, biết đem yêu thương, an
ủi và sẻ chia.*

*Chúa ơi, cho con đôi đứa
Thần Chúa nhé.*

Marie Minh Tuyết

Cursillo

Chìa Khóa Nhiệm Mầu của Khóa Ba Ngày Cursillo (tiếp theo)

Anton Nguyễn X.T. và Maria Terexa Nguyễn T.T.

Tại sao Thánh Linh lại tác động trên tham dự viên Khóa Ba Ngày mạnh liệt như thế?

Xin cứ ôn lại từ đầu : Chiều khai giảng, lời Thầy đập vào mắt khóa sinh ở bàn tiếp tân:” Lạy Chúa , con xin đến để thực thi ý Chúa”. Sáng Thứ Sáu, vào phòng Rollo, lại gặp lời Thầy:” Không phải con đã chọn Thầy mà Thầy đã chọn con”. Vào chiều bế mạc Khóa, thay mặt cho Chúa Giêsu, Cha linh hướng khóa học đã trao Sự vụ Lệnh cho mỗi khóa sinh, đồng thời nói lên ý muốn của Thầy: “Chúa Giêsu tin tưởng nơi con”. Và sau đó khóa sinh đã thưa :” Con trông cậy vào ơn thánh Chúa”. Đây là giai đoạn Thầy sai con đi để thi hành đời sống Sùng Đạo, Học Đạo và Hành Đạo, sinh hoa kết

quả sau ba ngày sống bên cạnh Thầy. Nhớ lại thời gian ba ngày là thời gian đưa con hoang đàng trở về , được Cha tha thứ, ủ ấp, nuôi dưỡng, bổ sức. Như lời KinhThánh :

“Chúa tha cho người muôn ngàn tội lỗi, thương chữa lành các bệnh tật người, cứu người khỏi chôn vùi đáy huyết, bao bọc người bằng tình nghĩa mặn mà, ban cho người cuộc đời chứa chan hạnh phúc, như chim phượng người hằng mạnh mẽ trẻ trung”. (Tv 3:8).

“Tôi mừng rỡ muôn phần trong Chúa, hơn hờ muôn phần trong Chúa Trời tôi , vì người mặc cho tôi hồng ân cứu độ, áo choàng công chính lại khoác trên mình , như chàng rể chính tề khăn đóng, tựa nàng dâu diễm lễ diễm trang, đẹp lộng

lấy này đây công chúa, mặc xiêm y dệt gấm thêu vàng, được rước vào tiến dẫn tới quân vương ...” (Is 61:10).

Nhưng như thánh Phêrô sau khi được hưởng niềm vui tuyệt vời bên cạnh Thầy ở núi Tabor, thầy trò cùng nhau xuống núi và tiếp tục thực thi ý Cha giao phó. Cũng như các thánh tông đồ sau khi lãnh nhận Chúa Thánh Thần tại phòng họp Giêrusalem, cũng đã ra đi làm theo ý Thầy truyền dạy. Và Ý Cha và lệnh Thầy là gì? Là “nước Cha trị đến dưới đất cũng như trên trời”, là làm cho mọi người nhận biết tình Cha, tôn vinh và yêu mến Cha, “ chỉ đường cho tội nhân, người lạc bước sẽ trở về với Cha.” Tình thương Thầy dành cho tội nhân thật lớn lao vì Thầy dành bỏ trời xuống thế cũng để tìm tội nhân, chấp nhận” bỏ chín mươi chín con chiên lành trong ràn để đi tìm một con chiên lạc”. Công việc của Thầy thật cấp bách vì “phải làm gấp khi trời còn sáng kéo tới đến không còn làm gì được nữa”. Thầy cũng đặt ranh giới giữa chiên lành và chiên lạc khi ban lệnh truyền cho các môn đệ trước giờ về trời: “Anh em hãy đi rao giảng Tin Mừng cho muôn dân, làm phép rửa cho họ: Nhân Danh Cha và Con và Thánh Thần, dạy cho họ tuân giữ mọi điều Thầy đã truyền cho anh em. Thầy sẽ ở cùng anh em mọi ngày cho đến tận

thế”(Mt 28:19-20) Căn cứ vào lời Thầy, chúng ta có thể hiểu những ai đã tin và đã được rửa tội, đã được học hỏi lãnh nhận các phép bí tích, phải xếp vào hàng chiên lành có thể được tạm bỏ, để đi tìm chiên lạc trước., Thầy không chấp nhận ở lại làng Nazaret, bên cạnh mẹ mình, thân nhân mình, môn đệ mình, để làm gương sáng, rao giảng Tin Mừng chỉ bằng cuộc sống bình thường, tại quê nhà nơi mình sinh sống, vì “không một tiên tri nào được đón tiếp tại quê hương mình” (Lc 4, 16-30).Thầy luôn luôn ra đi, gieo hạt giống một lần nữa, luôn ở xa hơn. Thầy phán :”Chúng ta hãy đi đến các làng xã chung quanh, để Thầy còn rao giảng ở đó nữa, vì Thầy ra đi cốt làm việc đó”(Mc 1:38).

Trước lời nói và việc làm của Thầy chỉ thánh đối với việc rao giảng Tin Mừng cho những người chưa được rửa tội tức chưa có niềm tin vào Đức Kitô, người cursillista áp dụng thế nào trong việc hành đạo của ngày thứ tư sau Khóa Ba Ngày trở về với môi trường sống của mình. Những môi trường thông thường mà cursillistas cần được phúc âm hóa là gia đình, thân nhân, bạn bè, sở làm, cộng đoàn giáo xứ. Trong những môi trường này cũng vẫn có những người đã được rửa tội và những người

chưa. Đối tượng phúc âm hóa chính là những người chưa có niềm tin vào Chúa Kitô, mà Giáo Hội gọi là truyền giáo. Bản chất của Giáo hội là truyền giáo. Mỗi kitô hữu đích thực thành phần của Giáo Hội cũng phải truyền giáo. Đối tượng ưu tiên một của truyền giáo là những người chưa có niềm tin vào Đức Kitô. Phương pháp hành đạo của Phong Trào Cursillo đã hướng dẫn chi tiết về cách đem một anh em chưa biết Chúa trở về : sống đạo tốt, làm gương sáng , cầu nguyện, nói với Chúa về bạn trước khi nói với bạn về Chúa, gây cảm tình, làm bạn, nói với bạn về Chúa, dẫn bạn về với Chúa. Nhớ lại trong Khóa Ba Ngày các anh chị trợ tá cũng làm như vậy đối với các tham dự viên. Cầu nguyện thiết nhiều cho các khóa sinh ngay khi chưa biết khóa sinh là ai, tiếp xúc làm quen, gây cảm tình, phục vụ hết mình trong khiêm tốn, làm bạn, rao giảng Tin Mừng qua các rollos, nguyện gẫm. Phần chia sẻ cho bạn để biết Chúa, mến Chúa chiếm nhiều thời giờ nhất trong ba ngày. Thánh Linh Chúa đã làm đầy đủ để hướng dẫn cho mỗi cursillista về việc hành đạo hay rao giảng Tin Mừng.

Vì truyền giáo có tính cách quyết định đến phần rỗi của các linh hồn, nên Satan cố tạo ra trăm ngàn lý do để cám dỗ

người tín hữu rơi vào tình trạng vô cảm trước anh chị em đang sống trong cảnh nghèo nàn vì thiếu vắng Thiên Chúa. Đặc biệt đối với anh chị em tân cursillistas, nếu không tận dụng đúng phương pháp hành đạo của Phong Trào, sẽ từ từ dập tắt lửa Thánh Linh đang âm ỉ trong tâm hồn, vì đức tin không việc làm là đức tin chết.

Để kết luận bài chia sẻ này xin trích ra đây hai lời của hai vị Đại Diện Chúa ở trần gian: Đức Thánh Giáo Hoàng Gioan Phaolo 2 nói trước toàn thể cursillistas Đại Hội Ultreya Thế Giới tại Roma ngày 29 tháng 7 năm 2000 rằng: “ Là những người đã mở rộng tâm hồn mình cho Chúa Giêsu, các bạn đang được Chúa mời gọi, loan truyền Danh Chúa một cách không biết mỏi mệt, tới những ai chưa biết Chúa.” (trích từ Những Tư Tưởng Nền Tảng Phong Trào Cursillo trang 396). Và Đức Thánh Cha Phanxico trong Tông Huấn Truyền Giáo “Niềm vui Của Tin Mừng” Mọi Kitô hữu và mọi cộng đồng được mời chấp nhận lời mời gọi này: đi ra ngoài khu vực quen thuộc của mình và can đảm đi đến tất cả những vùng ngoại vi, là những người cần ánh sáng của Tin Mừng”(Tông Huấn: Niềm Vui Tin Mừng đoạn 20 nói về Một Hội Thánh Ra Đi).

TÔN CHỈ & MỤC ĐÍCH CỦA NGƯỜI LÃNH ĐẠO CURSILLO

Cursillista Maria Nguyễn Bạch Tuyết

Phong trào Cursillo San Jose trong niềm hân hoan đã bình chọn được những Người Lãnh Đạo trẻ, để trách nhiệm trong Văn Phòng Điều Hành. Và cũng trong những ngày này, Trường Lãnh Đạo đang chuẩn bị cho Khóa Hội Thảo Cursillo De Cursillos giúp chúng tôi có cơ hội chia sẻ cho nhau những Hồng Ân thiêng liêng, những Đặc Sủng Chúa ban cho Phong Trào... cùng xin Chúa thêm sức cho mọi người được làm tốt Sứ Vụ Chúa trao phó trong Phong Trào hay trong Môi Trường của mỗi một người Cursillista.

Nghe tới những danh xưng, ơn gọi, sứ vụ, lãnh đạo... chắc chắn có người trong chúng ta sẽ ngần ngại, sợ hãi lùi bước... như thế thì thật là thiệt thòi cho Chúa, cho tha nhân. Và cũng rất nguy hiểm khi chúng ta chỉ vì khiêm nhường, mà kiên

quyết từ chối Ơn gọi... Nhưng càng nguy hiểm hơn, khi mà chúng ta chưa biết mình, đã vội vã nhận lãnh trọng trách! Vì vậy người Cursillista phải luôn cầu xin với Thánh Thần Thiên Chúa ban cho ơn khôn ngoan, thông hiểu, nhận biết... để giúp mình tự tìm kiếm một lối sống và đi theo tiến trình thích hợp, hầu quân bình hai trường hợp nêu trên, để làm sao thực hiện được Tôn Chỉ và Mục đích của Người Lãnh Đạo Cursillo mà mình đã cam kết lãnh nhận Sứ Vụ Lệnh trong ngày Closura.

Trong Khóa Ba Ngày chúng ta học Sống đạo. Lối Sống mà tôi muốn nói tới ở đây là sống trưởng thành về mặt thiêng liêng, là lối sống theo Chúa Giêsu Thầy Chí Thánh. Sống theo Chúa Giêsu Thầy Chí Thánh là một lối sống hoàn toàn theo tự nhiên của một con người nhân loại như chúng ta,

đó là:

- Chúa giữ lề luật tập quán của thời đại,
- Chúa cầu nguyện và giảng dạy sự thật... trong đền thánh, trong mọi khi mọi lúc;
- Chúa sống đời thiện hảo... Người vui với người vui (như trong tiệc cưới Cana) khóc với người khóc (như khi nghe tin Lazarô chết)
- Chúa khiêm nhường yêu thương tha thứ,
- Chúa liên hệ với mọi người như người bạn chân thành (như chị em bà Martha và Maria)
- Chúa không ngớt chữa bệnh phân hồn phân xác cho mọi người...
- Chúa rất yêu thương, nâng đỡ, bênh vực, chở che...nhất là với kẻ yếu đuối tội lỗi.
- Chúa không phân biệt đối xử, kỳ thị... (như người phụ nữ bị kết án ngoại tình, như người phụ nữ ngoại đạo bên bờ giếng, như ông Giakêu, người thu thuế... họ đều được ơn gọi nên thánh và làm Tông đồ cho Chúa)
- Chúa trung tín giữ giao ước Tình Yêu vĩnh cửu với con người, dù có bị thí mạng sống trong nhục nhã ê chề, Người vẫn sống chân lý,

sống thiện hảo, sống cao đẹp... để con người và xã hội được phục sinh trong rực rỡ huy hoàng của thế giới ban đầu như ý Chúa muốn

Đó là cuộc sống của Người Kitô Hữu. Còn riêng Người Lãnh Đạo Cursillo, Chúa và Phong Trào đòi hỏi họ phải có một cuộc sống dâng hiến rộng lớn hơn để Tình Yêu Thiên Chúa được hoàn toàn triển nở trong khắp hoàn vũ. Vậy,

Người Lãnh Đạo Cursillo là ai?

Họ là người được “CHÚA JESUS TIN TYN ƳNG” sai đi tiếp nối công trình Cứu Chuộc của Chúa Kitô qua Sứ Vụ Chúa trao phó. Họ là người biết “TRÔNG CÂY VÀO ƠN THÁNH CHÚA” để bỏ mình làm những việc theo ý Chúa muốn. Họ ý thức rằng, tất cả anh em là Một Nhiệm Thể duy nhất, với đầy đủ sức mạnh Chúa Kitô, để thực thi sứ mệnh là ra đi tìm kiếm và đào luyện cho những người anh em trở thành những Người Lãnh Đạo Kitô có quyền lực.

Tôn Chỉ và Mục Đích của Người Lãnh Đạo Cursillo: Cha Frank S. Salmani định nghĩa trong Sách Những Người Môn Đệ CHÚA SAI ĐI như thế này: “*Người Lãnh đạo*

Cursillo là người làm cho kẻ khác có quyền lực, còn bản thân thì không màng tới địa vị” (NMĐCSD ch: 6, 3). Câu này tự nó đã nói lên tôn chỉ và mục đích của Người Lãnh Đạo Cursillo, và cũng chính là vấn đề mà người Cursillista cần xác quyết với chính mình để làm kim chỉ nam, khi sẵn sàng nhận lãnh trách nhiệm hầu thực thi ý Chúa, bằng vào Ôn Thánh và Linh Đạo Cursillo (Nền Tảng Tư Tưởng Cursillo/ The Fundamental Ideas of the Cursillo Movement & Phương Pháp Sách Lược Cursillo) với hy vọng thông phần Bản Tính (chất) Thiên Chúa, để đủ sức thực hiện Tôn Chỉ và Mục Đích mà từ Tiền Cursillo đã nhắm tới.

Bản chất của Người Lãnh Đạo Cursillo, là bản chất của người có Tình Yêu tận hiến, một tình yêu cho đi vô điều kiện (tình Agapé) Họ là người:

- Được Chúa Jesus Thầy Chí Thánh đánh thức trong Khóa học và trao phó cho đầy đủ quyền làm Con Chúa với tước vị Vương giả, Tư Tế, Ngôn Sứ. Họ luôn được Chúa quan phòng thương nhớ trong lời cầu nguyện: “Lạy Cha Chí Thánh, xin gìn giữ các môn đệ trong danh Cha mà Cha đã ban cho con,

để họ nên một như chúng ta.” (Ga 17, 11).

- Họ liên tục đào luyện học tập nhiều hơn nữa vào Mẫu nhiệm Chúa Cứu Thế Giêsu, để biết rõ Sứ vụ của Người Con, hầu tiếp nối Chương Trình của Người Cha Thiên Thượng đã dành riêng cho mỗi một Người Con mà Ngài tin tưởng trao ban quyền lãnh đạo.
- Họ biết từ bỏ mình để vác thập giá mình mỗi ngày mà theo Chúa, họ chấp nhận đau khổ và thất vọng, họ hãnh diện và kiên định về các điều thiết yếu của Phong Trào. (NMĐCSD p. 95).
- Họ liên lý học biết cho đi chứ không là người lãnh nhận và luôn đặt nỗ lực mình vào nơi mà thấy có thể sinh hoa trái tốt nhất, hoa trái đó là đem thế gian về với Chúa Kitô
- Họ là người kiên trung đứng vững trong nhà Giáo Hội, với đầy đủ trách nhiệm và danh dự của người thuộc về Dân Thánh Chúa được sai đi.
- Họ là Người Anh Em giàu có Tình Yêu và Ân Sủng của Chúa, luôn khôn ngoan trong chia sẻ, can đảm xả thân trong phục vụ, kiên trì gánh chịu trách nhiệm đối với những khó khăn, với những

sự dữ của thời đại ... mà không ngoảnh mặt làm ngơ.

Sự khác biệt giữa Người lãnh đạo Kitô và Người lãnh đạo Cursillo

- *Người lãnh đạo Kitô* đi căn bản vào lòng bác ái, sự hảo hảo của một con người trọn vẹn theo tinh thần Chúa Kitô để *cung Mạng cho ra nhMạng khả năng của mình cho nhân loại.*

- *Người Lãnh đạo Cursillo* là người biết dùng Ôn Chúa, dùng tư cách, tư tưởng và hành động của mình nhằm *biến đổi người khác thành Người Lãnh đạo* theo tinh thần Phúc Âm.

Hai câu định nghĩa về Người Lãnh Đạo trên đây đã khai sáng cho tôi được tỏ tường trên con đường hành trình về nhà Chúa. Bao lâu tôi còn chưa phân biệt được Lý tưởng mà tôi theo đuổi, bấy lâu tôi vẫn còn lạc lối trong vai trò phục vụ, điều hành, lãnh đạo... vì nó không đáp ứng được nỗi khát vọng cho một lý tưởng sâu xa của một con người chân chính muốn có được.

Những khác biệt giữa quyền lực thiêng liêng và quyền lực thế gian

- *Quyền lực thiêng liêng* xuất phát từ Thiên Chúa, ban cho

con người biết dùng tim óc, khả năng, trí tuệ để thực thi Hiến Chương Nước Trời (The Beatitudes) Người lãnh đạo Cursillo dùng quyền lực thiêng liêng (Ấn Sừng Chúa ban) để phục vụ Chúa và tha nhân. Quyền lực thiêng liêng Chua ban không ai cướp được, nó ví như Mặt Trời (là Thiên Chúa) ví như Ánh sáng (Chúa Kitô) ví như Năng lượng (Chúa Thánh Thần) Năng lượng có từ ánh sáng, Ánh sáng có từ mặt trời... Ai nhốt được ánh sáng? Ai cướp được hơi ấm? Ai hủy hoại được Mặt Trời Thượng Đế đang tự nguyện ngự trị trong chúng ta (qua Nhiệm tích Thánh Thể)

- *Quyền lực thế gian*, xu-~~4~~ phát từ con người. Quyền lực này có được là do tranh danh đoạt lợi để tham vọng cá nhân được thực hiện... Con người bị lôi cuốn vào quyền lực thế gian, vì họ nghĩ rằng chỉ có quyền lực của đảng phái mới gây sức mạnh hỗ tương để con người đạt đến đích điểm cao và nhanh... nhằm chế ngự, cai trị và lãnh đạo người khác để phục vụ cho quyền lợi riêng tư.

Ai? và quyền lực nào làm thỏa mãn khát vọng Người Lãnh đạo Cursillo?

Không ai hoặc không gì có thể làm cho tôi hài lòng cả. Chỉ có chính tôi mới làm cho tôi hài lòng. Cho dù với phe Phaolô hay Apôlô, Kêfa... cũng không làm cho tôi hài lòng, duy chỉ riêng TÔI & CHÚA. Tôi có mời Chúa sống trong đền thờ thân xác tôi, để Người làm chủ và làm một cùng tôi... thì tôi mới có thể trở nên mọi sự theo Thánh Ý Ngài: *“Quả thế, người ta được Thiên Chúa làm cho nên công chính nhờ lòng tin vào Đức Giêsu Kitô. Tất cả những ai tin, đều được như thế bất luận là ai”* (RM:3,22)

Đức tính chính yếu nhất để làm một người Lãnh đạo Cursillo:

Đó là Đức Ái Siêu Nhiên, mà Chúa Giêsu Thầy Chí Thánh, gọi là điều răn mới. Và Thánh Quan Thầy Phaolô thì gọi Đức Ái là nhân đức quan trọng hơn cả. Đó là nhân đức làm hành trang quý giá và nhẹ nhàng nhất Chúa trao ban cho người Cursillista trong Khóa Ba Ngày. Người lãnh đạo Cursillo sẽ dùng Đức Ái Siêu nhiên như chiếc cầu vạn năng bắc qua những hố sâu vực thẳm để đưa mình và mọi anh em được đến gặp Thiên Chúa. Người có Đức Ái siêu nhiên thì nhìn người bằng cặp mắt của

tâm hồn, cặp mắt của trái tim, cặp mắt của Chúa Giêsu, để nhìn ra những kỳ công tuyệt tác của Chúa đã thực hiện nơi những người anh em... để từ đó mới có quyết tâm biến đổi anh em thành “Người lãnh đạo cho Chúa Kitô có quyền lực, còn bản thân họ thì không màng tới địa vị”.

Để kết thúc phần chia sẻ này, xin mượn lời Đức Thánh Giáo Hoàng Gioan Phaolô II nói về Thánh Catarina De Siena, (Thánh nữ là người chưa từng ngồi ở ghế nhà trường, mà lại trở thành Tiến sĩ Hội Thánh): “Thiên Chúa đã tuyển chọn người bất tài, rồi trao dồi tài năng tự nhiên nơi họ, để giúp họ đủ sức vượt khả năng hạn hẹp của mình. Như thế, đủ để cho ta thấy, Chúa không cần con người phụ giúp vào quyền uy của Ngài. Những ân sủng của Chúa luôn nâng con người tới chỗ cao sang biết bao, mà chỉ cần Tin và Cậy vào (quyền năng) Thiên Chúa” ... Như thế đủ để cho ta ra đi làm Người lãnh đạo phục vụ cho Chúa Kitô.

Tham khảo:

- *Whom Shall I Send?*

- *Leaders' Manual*

- *The Fundamental Ideas of the Cursillo Movement*

TỈNH HUẤN ĐEM THỰC THI

*Tham dự Tỉnh Huấn Chúa ban trao
Nhận lãnh Hồng ân hãy truyền rao
Nguồn Ôn cứu độ cho nhân thế
Sức sống tuôn đổ luôn dạt dào .*

*Thiên Chúa ta tôn thờ muôn năm
Người là Tình yêu đã trời trăng
Thầy Chí Thánh dậy luôn hành tín
“Mến Chúa yêu người” trọn giới răn .*

*Tỉnh Huấn Hiệp Nhất cùng một nhà
Thể hiện ý Chúa tình Mẹ Cha
Tình Thầy Chí Thánh Ôn Phúc sống
Công dân Thiên quốc Ôn thái hòa .*

*Hành Trình Phục Vụ không quản chi
Vui buồn chia sẻ luôn khắc ghi
Tâm tình cảm nghiệm thật sâu sắc
Tỉnh huấn Cầu nguyện đem thực thi .*

*Sứ mạng Truyền giáo cho mọi người
Gương lành thánh đức Ôn Chúa Trời
Ban cho nhân loại biết cách sống
“Tám Mối Phúc Thật” Ôn tuyệt vời .*

*Hãy loan báo Hiến Chương Nước Trời
Gương lành thánh đức luôn sáng ngời
Hoạt động thực thi tình bác ái
Cùng chung liên kết tình Chúa người..*

*Tham dự viên sống tình tuyệt vời
Nhắc nhớ tín hữu sống Ôn Trời
Tuân hành Mệnh lệnh Thầy Chí Thánh
Thiên Chúa gia nghiệp sống muôn đời.*

Lm. Curs. Thạch Linh Nguyễn Đình Đệ

BÌNH AN

Elizabeth Liru

Mùa hè năm ngoái, tôi bận đi xa hơn một tuần lễ. Khi về lại nhà thì tôi được chị bạn cho biết có một cha trẻ người Việt Nam được bổ nhiệm đến Livermore làm chánh xứ nhà thờ St. Michael thay cho một cha Mỹ già về hưu trí.

Chỉ sau vài tuần nhậm chức, cha đã làm được nhiều việc tốt cho giáo xứ. Việc quan trọng trước hết là sơn sửa lại nhà nguyện. Cha kêu gọi và sắp xếp giờ để giáo dân theo phiên đến châu Thánh Thể từ 9 giờ sáng đến 9 giờ tối mỗi ngày. Đặc biệt là có giờ riêng bằng tiếng Việt cho giáo dân Việt Nam.

Tuy có bận rộn lúc ban đầu, nhưng cha đã nghĩ ngay đến việc thành lập Cộng Đoàn Việt Nam cho giáo xứ. Cha liên lạc để có một cuộc họp bầu chọn ban chấp hành, có

chủ tịch, phó chủ tịch, thư ký, thủ quỹ, ca đoàn, và ban phụng vụ...cho Cộng Đoàn. Vào ngày Chúa Nhật tuần thứ ba của mỗi tháng, cha dâng thánh lễ tiếng Việt dù giáo dân Việt ở thành phố này chỉ vào khoảng năm mươi người. Những gia đình công giáo ở các thành phố lân cận biết tin, cũng đến dự lễ hàng tháng, ngày càng đông.

Gần đến Tết Việt Nam, cha và cộng đoàn có ý kiến sẽ tổ chức ăn mừng một cái Tết thật Việt Nam lần đầu tiên của giáo xứ mà giáo dân Việt Nam ở đây ao ước.

Cha mời hai cha bạn và một thầy Việt Nam đến Livermore đồng tế cho thánh lễ đầu năm.

Sau thánh lễ Tết, có đoàn múa lân của thành phố bạn đến giúp vui đi từ sân nhà thờ qua

hội trường để khai mạc buổi
tiệc Tân Niên.

Trước khi nhập tiệc, ban tổ
chức đã chu đáo lo đầy đủ các
nghị thức theo phong tục quê
nhà Việt Nam rất trang
nghiêm: chào quốc kỳ Mỹ và
Việt Nam Cộng Hòa, tri ân tổ
quốc, tưởng niệm các chiến sĩ
đã hi sinh vì đất nước.

Lần đầu tiên ở giáo xứ này,
chúng tôi có một ngày Tết thật
đầy đủ cả vật chất lẫn tinh
thần. Món ăn thật ngon, đầy
hương vị quê hương và bài
giảng lễ đầu năm của cha
khách thật tình cảm đơn sơ,
thật bổ ích. Càng suy diễn, tôi
càng thấm thía sâu sắc. Đó là
một lời nhắc nhở, một lời
khuyến cho đời sống của người
Kitô Hữu tin yêu vào Chúa.

Cha khách bước lên bục giảng
để chào mừng năm mới đến
mọi người.

-Cha mở đầu bằng ba câu hỏi:

Trong những ngày Tết, các cô
bác, các anh chị em có vui
không?

- Cả nhà thờ vui vẻ trả lời:

Thưa cha, rất vui.

- Cha hỏi tiếp:

Các cô bác, các anh chị em có
khỏe không?

- Mọi người trả lời ngay: Thưa
cha, khỏe lắm

- Cuối cùng cha hỏi:

Các cô bác, các anh chị em có
được bình an không?

- Tất cả im lặng, ngập ngừng.

Cha hỏi lại: Ai có được bình
an, xin đưa tay lên.

- Chỉ vài cánh tay rụt rè, vài
giọng cười nho nhỏ.

- Thưa cha, có ít ít thôi.

- Thưa cha, khó quá. Chưa
được bình an lắm.

Cha bắt đầu bài giảng lễ...

Khi kết thúc bài giảng, cha xin
tặng bà con một câu chuyện
nho nhỏ mừng xuân.

Câu chuyện rằng. Người
cha và cậu con trai đi qua cây
cầu khi bắt ngang con suối,
nước chảy mạnh với nhiều đá
nhọn lởm chởm.

Nhìn xuống suối, người
cha dặn con: Con nắm tay cha
mà đi

- Cậu bé nũng nịu

- Không! Con không nắm tay
cha đâu.

- Người cha ngạc nhiên: Nước
chảy xiết, con thấy không?

- Con phải cầm tay cha kéo bị

té xuống suối đó.

- Cậu con nhìn cha nói: Con không cầm tay cha. Con muốn cha cầm tay con thôi.

- Người cha lại ngạc nhiên nữa. Con cầm tay cha hay cha cầm tay con cũng thế thôi. Có khác gì đâu?

- Cậu con lại nhõng nhẽo

- Khác mà, con không chịu đâu!

Người cha cười, cúi xuống âu yếm nắm chặt tay con qua cầu.

Cậu con cảm nhận được sự bé nhỏ và yếu kém của mình khi nhìn cây cầu nguy hiểm đó. Cậu tin tưởng và phó thác vào người cha yêu thương lo cho mình.

Những câu đối đáp của cha con cậu bé này gợi lại trong tôi kỷ niệm những ngày thơ ấu thuở nào.

Làng quê tôi ở là một làng chài lưới nhỏ. Vào dịp Tết hay lễ lớn, làng thường tổ chức những cuộc vui chơi như hội chợ, triển lãm, xi nê hay văn nghệ ngoài trời.

Dân làng cả ngày làm việc vất vả, nên có dịp vui là họ rủ nhau, hò hẹn đến đông đảo để tụ họp giải trí và chuyện trò

hiều biết thêm. Vì vậy mẹ tôi thường dặn, con không được đi một mình, đợi mẹ dẫn đi kéo đông người sẽ bị lạc. Tôi không muốn chút nào, vì mỗi lần đi đâu xa là mẹ cứ cầm tay tôi. Tôi ham vui với bạn bè. Tuy còn nhỏ mà có tánh “tài lanh” làm như biết hết mọi việc. Khi mẹ nắm tay tôi, tôi thường nhẹ nhàng rút khỏi tay mẹ để được tự do làm theo ý mình. Có một lần tôi bị lạc vì mãi mê xem đoàn xiếc. Tôi nhỏ nên dễ dàng chen lấn, chui lách ra phía trước để xem gần cho rõ. Say mê theo đoàn, tôi quên mất mẹ. Trời tối dần, đèn đuốc lơ mờ, người thì đông. Tôi không biết mẹ ở đâu? Tôi hốt hoảng vừa tìm vừa khóc. May quá, một người quen đưa tôi đến mẹ vì mẹ đang lo lắng tìm tôi khắp nơi. Gặp mẹ, tôi mừng quá. Tôi hứa là từ đây không dám rời mẹ nữa. Tôi hối hận phải chi cứ để mẹ nắm tay, yên tâm ngồi xem cho hết các trò xiếc.

Biết lỗi vậy mà thỉnh thoảng tôi cứ tái phạm nữa vì không vâng lời. Cũng tại cái tánh “làm đốc, tài lanh” của tôi. Tôi nghĩ sự kiêu ngạo, sự đòi hỏi, tham lam cũng là một phần làm cho mình khó được bằng an.

Tôi có chị bạn, lúc nào

cũng bất an vì có tánh tự cao. Cứ sợ người ta khinh chê mình, không muốn nhờ ai. Tội nghiệp cho chị. Chị không biết rõ chính mình, sự bất toàn của con người mình.

Đôi lúc tôi cũng có thiếu sự bình an, đó chỉ vì cái tôi, cái đòi hỏi của mình. Từ khi tôi được nghe câu nói ngắn của đức thánh cha Francisco : “Tôi là ai?”. Tôi xét mình, tìm hiểu chính mình và nhận ra mình là ai? Mình không là gì cả nếu không có Chúa thương ban cho. Tôi cảm thấy thanh thản bình an với cuộc sống hiện tại.

Bình an hơn cả hạnh phúc. Vì có bình an mới có hạnh phúc được. Sự bình an quan trọng hơn sự giàu sang. Bình an phải mang nghĩa thanh thản cả thể lý lẫn tâm hồn. Bình an phải tự trong lòng chúng ta. Tiền bạc không mua được bình an.

Thư thái bình an, vừa nằm con đã ngủ, vì chỉ có mình Ngài, lay Chúa ban cho con được sống yên hàn (Tv 4:9).

Chữ bình an được đề cập nhiều lần xuyên suốt kinh thánh.

Khi con Thiên Chúa xuống thế làm người, Sứ Thần cất

tiếng ngợi khen. “Vinh danh Thiên Chúa trên trời, Bình an dưới thế cho người Chúa thương...” (Lc 2:14).

Chúa Yêsu căn dặn các tông đồ được sai đi truyền giáo: “Vào nhà nào, anh em hãy chúc bình an cho nhà ấy” (Lc 10:12).

Khi chữa bệnh hay tha tội cho ai, Chúa Giêsu đều nói : “Hãy đi bình an” (Lc 7:50).

Trong thánh lễ nhiều lần nói đến bình an, không nói đến thịnh vượng hay thành công, mà chỉ nghe “ Bình an ở cùng anh chị em”, “Anh chị em hãy chúc bình an cho nhau”.

Hàng ngày mỗi khi tham dự thánh lễ, chúng ta cầu xin: “Lạy Chiên Thiên Chúa, đáng xóa tội trần gian, xin ban bình an cho chúng con.”

Kết thúc thánh lễ là một lời chúc: “Chúc anh chị em ra về bình an”.

Tục ngữ có câu: “Muôn sự tại nhân, thành sự tại thiên.”

Chúng ta lo nghĩ, tính toán, mưu đồ phải mất ăn mất ngủ, nhưng trời không cho thì chịu thôi. Chỉ có Chúa mới cho ta được.

Chúa đã kêu gọi: “Hãy đến

cùng Ta, vì Ta khiêm nhường trong lòng. Rồi các người sẽ được an vui thanh thản tâm hồn”. Sự bình an của Chúa khác hẳn sự bình an của loài người.

“Thầy ban cho anh em bình an của Thầy. Thầy ban cho anh em không như thế gian ban tặng. Lòng anh em đừng xao xuyến, cũng đừng sợ hãi” (Yn 14:27).

Nói thì được, nhưng sống Lời Chúa thật khó. Tôi cầu nguyện với Chúa rồi nhưng tôi vẫn còn lo, vì tôi thiếu niềm tin, thiếu cộng tác với Chúa.

Lạy Chúa! Trong niềm ký thác, cậy trông, con tin tưởng nơi bàn tay quan phòng của Thiên Chúa. Xin Chúa dẫn đường đưa con đi theo thánh ý Chúa.

Chúa ơi, nắm tay con đi, đừng để con nắm tay Chúa, vì hai bên đường ở thế gian có nhiều hiểm nguy, nhiều cạm bẫy, nhiều cám dỗ. Vì con yếu đuối, đam mê vật chất, con sẽ buông tay Chúa ra, con sẽ bị vấp ngã đi vào cái chết tội lỗi.

Khi sống ai cũng mong được bình an và khi chết ai cũng mong được thanh thản già biệt thế gian, hy vọng được hưởng

Chúa Tạo Nên Vũ Trụ

Đỗ Diệp Anh

Chúa tạo nên vũ trụ
Quá vĩ đại, lớn lao.
Tôi, con người nhỏ bé
Thấy thật đáng tự hào.

Tự hào vì mình nhỏ
Giữa vũ trụ bao la.
Tự hào vì Thiên Chúa
Tạo dựng nên chúng ta.

Cho tôi được khám phá
Kỳ diệu của thiên nhiên.
Cho tôi biết cảm nghiệm
Quyền năng Chúa uy quyền.

Chúa thương người nhỏ bé
Và tội lỗi như tôi.
Chúa dùng người nhỏ bé
Và tội lỗi giống tôi.

Có thứ tôi có thể
Biện luận, dùng trí khôn.
Nhiều cái tôi cần học
Cảm nhận bằng tâm hồn.

“Hãy mở tim đón nhận
Quyền năng Chúa cho ta.
Hãy chừa một chỗ nhỏ
Cho màu nhiệm sâu xa.

Đừng cố gắng giải thích
tất cả phép nhiệm màu,
Tôi, con người nhỏ bé,
Xin tin vào phép màu.

Ơn Biện Phân Chúa gửi
Cho mỗi người chúng ta.
Ơn tin tưởng Chúa tặng
Cho ta kết thành hoa.

Vâng, có thứ có thể
Biện luận, dùng trí khôn.
Nhiều cái ta cần biết
Cảm nhận bằng tâm hồn.”

***

Một vài điều cảm nghiệm
Xin được chép thành thơ
Chép xong giờ xin phép
Ru thẳng vào cõi mơ.

Kỷ Sự Chuyến Hành Trình Đức Tin

Chúng tôi gồm sáu người, thuộc nhóm San Jose đã rời nhà từ 6 giờ sáng ngày Chúa Nhật 25 tháng 10 năm 2015 cho kịp chuyến bay (United Airline) UA 0994 dự trù cất cánh lúc 10 giờ sáng và sẽ đáp lúc 6:30 chiều tại phi trường Newark, New York là điểm hẹn của tất cả các nhóm và sau đó sẽ cùng mọi người đi chuyến bay UA 0064 cất cánh lúc 8:25 tối đi Lisbon, Bồ Đào Nha là nơi đầu tiên để thăm Đức Mẹ Fatima.

Chuyến bay UA 0994 bị trục trặc kỹ thuật và phải chờ đến 11:00 sáng mới cất cánh. Như vậy là chúng tôi sẽ tới Newark lúc 7:30 chiều và vẫn còn kịp cho chuyến bay chuyển tiếp đi Lisbon lúc 8:25 tối. Một lát sau chúng tôi lại được thông báo là chuyến bay sẽ không thể cất cánh cho đến 12:30 chiều. Như vậy là chúng

tôi sẽ không kịp cho chuyến bay chuyển tiếp cất cánh từ Newark nữa. Chúng tôi đã nhanh chóng liên lạc với Customer services của hãng máy bay và xin giải quyết cho trường hợp chậm trễ của chúng tôi, nhưng cách làm việc của nhân viên của hãng máy bay này làm chúng tôi thất vọng. Chúng tôi cũng biết thêm rằng chuyến bay US 0064 cất cánh tại Newark lúc 8:25 tối là chuyến chót trong ngày và như thế nếu tới trễ, chúng tôi sẽ phải chờ tại Newark qua đêm và chiều ngày hôm sau mới có chuyến đi Lisbon.

Không biết làm gì hơn trong hoàn cảnh tuyệt vọng này và chúng tôi chỉ có một chút hy vọng mong manh duy nhất là chuyến bay UA 0064 cất cánh tại Newark đi Lisbon cũng sẽ bị chậm trễ thì may ra chúng tôi mới bắt kịp.

Lúc này tôi thậm cầu xin cùng Đức Mẹ “ Mẹ ơi, chúng con mong đến gặp Mẹ và việc trực trực ngay lúc ban đầu của chuyến đi làm chúng con buồn lắm. Lạy Mẹ, nếu Mẹ muốn chúng con đi thì xin sắp xếp để mọi việc được xuôi sẻ, bằng không xin cho chúng con được vâng theo ý Mẹ.”

Thế rồi cả sáu người chúng tôi phải kiên nhẫn chờ đợi và cùng lên chuyến bay cất cánh lúc 12:30 chiều và dự trù sẽ đáp tại Newark lúc 8:00 tối. Nếu mọi việc diễn ra tốt đẹp thì chúng tôi sẽ chỉ có 25 phút, một thời gian quá ngắn để vừa ra khỏi máy bay, vừa lấy hành lý, vừa check in cho chuyến đi Lisbon dự trù cất cánh lúc 8:25 tối. Ngồi trên máy bay mà lòng không yên, chúng tôi chỉ còn biết trông cậy vào Mẹ, mong rằng chuyến bay đi Lisbon sẽ bị chậm trễ.

Khi máy bay của chúng tôi bắt đầu giảm cao độ thì lúc ấy tôi nhận được text message của hãng United Ariline cho biết chuyến bay đi Lisbon sẽ bị trễ 30 phút. Chúng tôi vô cùng mừng rỡ và tin rằng Mẹ đã nhận lời chúng tôi cầu xin.

Máy bay vừa đáp là sáu người chúng tôi vội vã chạy ra, nhưng dù có chạy cũng chẳng kịp vì chúng tôi còn phải tìm

xem công nào để lên máy bay. Trong lúc bối rối thì lại một text message nữa, “ Chuyến bay đi Lisbon bị trễ thêm một tiếng nữa vì phải đổi máy bay”. Chúng tôi không chạy vội nữa vì chúng tôi còn dư thời gian và cuối cùng thì chúng tôi đã được cùng 70 người trong đoàn hành hương trên chuyến bay cất cánh từ Newark đi Lisbon. Mẹ ơi, đây là dấu chỉ có Mẹ cùng đồng hành với chúng con trong chuyến đi này. Con vững tin và hoàn toàn bình an khi đồng hành với Mẹ.

Ngày đầu tiên của chuyến hành hương là trung tâm Fatima, nơi Đức Mẹ đã hiện ra với Jacinta, Francisco và Lucia năm 1917. Cùng với đoàn người rước kiệu Mẹ Fatima tại quảng trường rộng mênh mông đã có lúc chứa tới 2 triệu người, trong một đêm lạnh lất phát những hạt mưa, họ thuộc đủ mọi dân tộc, màu da, tiếng nói... mỗi người nên trong tay và cùng ca vang AVE MARIA. Chen chúc trong đoàn người, tôi tiếng sát bên Mẹ thì thậm “ Mẹ ơi, con đây, con về đây Mẹ ơi! “. Mẹ nhìn tôi bằng ánh mắt trìu mến và tim tôi bồi hồi xúc động, mắt tôi lệ nhòa hạnh phúc.

Hôm sau chúng tôi thăm

Vương Cung Thánh Đường Fatima, Viện bảo tàng, mộ của Jacinta & Lucia và Francisco cũng như căn nhà ngày xưa của họ. Chúng tôi cũng tham dự Thánh Lễ dưới gốc cây xồi do cha Trần Văn Điều chủ tế và Đức Ông Hoàng Minh Thắng đồng tế.

Tiếp tục hành trình, chúng tôi đến nhà thờ phép lạ Thánh Thể Santarem tham dự Thánh Lễ và chiêm ngắm Minh & Máu Chúa tại Salamanca, Tây Ban Nha.

Xe bus đưa chúng tôi thăm viếng Vương Cung Thánh Đường Burgos và rồi đến Lourdes, Pháp. Lại một đêm rước kiệu Minh Thánh Chúa Kitô tại trung tâm hành hương Lourdes. Hàng ngàn người từ muôn phương về đây, vai sát vai cùng bước bên nhau, tay cầm nến tạo thành một hàng nến sáng dài vô tận. Bước theo đoàn rước kiệu, mọi người lần chuỗi mân côi thật cảm động. Khi tôi cùng đoàn người tiến vào hang đá Massabielle, bàn tay tôi cảm nhận được cái lạnh từ những phiến đá dưới chân Đức Mẹ và lòng tôi cũng cảm thấy cái lạnh tê công của Thánh Bernadette, lần đầu tiên ngỡ ngác lúc Đức Mẹ hiện ra. Mẹ luôn nhắc chúng ta “ hãy siêng năng lần chuỗi mân côi”.

Như một lực kéo vô hình, tôi quỳ xuống và bắt đầu lần chuỗi...Nhưng tôi đã không thể lần chuỗi được, thay vào đó là những giọt nước mắt, tôi đã khóc thật nhiều, cho đến bây giờ tôi vẫn không hiểu tại sao tôi khóc, nhưng sau khi khóc với Mẹ thì tâm hồn tôi rất bình an. Trong thâm tâm, tôi vẫn mong được có dịp khóc với Mẹ như thế vì trong nức nở nghẹn ngào bên Mẹ, tôi cảm thấy như được gần Mẹ hơn, được an ủi nhiều hơn, được Mẹ nuông chiều hơn. Mẹ ơi con hứa với Mẹ là con sẽ lần chuỗi mỗi ngày vì con yêu Mẹ, vì con muốn an ủi Mẹ.

Chúng tôi cũng được hướng dẫn để thăm Thánh Đường Đức Pio X, Thánh Đường Mân Côi, thăm nơi Thánh Bernadette chào đời, thăm nhà tù Cachot, nơi gia đình Thánh Nữ đã một thời trú ngụ. Tôi đã tắm tại bồn tắm Lourdes và tham gia viếng 14 chặng đàng Thánh Giá trên đồi Espeluques. Cảm động nhất là chặng thứ chín khi Đức Chúa Giêsu ngã lần thứ ba, cây thánh giá nặng đè lên thân hình tả tơi như đòn của Chúa. Ôi, vậy mà con và cả loài người vẫn thờ ơ với tình yêu Chúa dành chúng con!

Sáng hôm sau, chúng tôi

đáp may bay đến Paris, thủ đô nước Pháp. Vừa tới Pháp là chúng tôi đến viếng nhà thờ Thánh Tâm Chúa trên đồi Montmartre và tham dự Thánh Lễ tại đây. Sau đó là lên tháp Eiffel để ngắm nhìn thành phố toàn người là người phía dưới. Chúng tôi đi du thuyền trên sông Seine, một dòng sông được mô tả rất nhiều trong văn chương Việt Nam. Trước khi về khách sạn Novotal, chúng tôi đã có bữa ăn tối ngon miệng ngay trên nhà hàng nổi bên bờ sông Seine.

Buổi sáng, chúng tôi đi viếng Đức Mẹ Hay Lâm Phep La nơi Đức Mẹ hiện ra với Thánh Nữ Catherine Laboure, thăm di hài thánh Catherine Laboure, thánh Louis De Marilla và tham dự Thánh Lễ tại đây. Chúng tôi cũng viếng trái tim của thánh Vicent De Paul, người sáng lập dòng Nữ Tử Bác Ái và thăm Vương Cung Thánh Đường Đức Bà (Notre Dame). Giống như dòng sông Sein, Nhà thờ Notre Dame rất quen thuộc với người Việt Nam dù chưa một lần đặt chân tới vì hình ảnh ngôi nhà thờ này đã xuất hiện trong nhiều tác phẩm văn chương Pháp và Việt. Một hàng dài rồng rắn nối đuôi nhau vào thăm nhà thờ, du khách tới thăm nhà thờ

để quan sát, để chụp hình thì nhiều, nhưng người tham dự Thánh Lễ thì lại ít. Thánh lễ chiều hôm ấy, khi tiếng hát vang lên cao vút trên vòm trần gothic, tôi đếm có mười bảy người tham dự thánh lễ, không kể cha chủ tế và hai ca viên.

Chúng tôi cũng đến Lisieux, cách Paris 207 Km về phía Tây, để thăm Vương Cung Thánh Đường Thánh Theresa Hải Đồng và tham dự Thánh lễ tại đó. Thăm thánh tích của Thánh Nữ, thăm nhà của Thánh Nữ và cha mẹ Ngài là tân hai Thánh Louis Martin và Marie Azelie Guerin.

Đoàn hành hương tiếp tục bay qua Rome để thăm Tòa Thánh Vatican. Chúng tôi đã thăm Vương Cung Thánh Đường Đức Bà Cả, nhà thờ Chánh Tòa Lateran, chiêm ngắm máng cỏ Belem của Chúa, lết đi bằng đầu gối trên Cầu Thang Thánh (Holy Stairs), ngắm một mẫu gỗ từ Thánh Giá Thật của Chúa, chiếc đỉnh đồng đánh Chúa, Gai nhọn từ mào gai, Bảng “ Vua Dân Do Thái”, Ngón tay trẻ Thánh Tôma, đèn thờ Thánh Phêrô và tượng Mẹ Sầu Bi, Viện bảo tàng Vatican và Sistine Chapel, nơi các nghị phụ bầu tân Giáo Hoàng, thăm

Hý trường La Mã, The Forum, Trevi Fountain, Spanish Steps, thăm mộ Đức Cố Hồng Y Nguyễn Văn Thuận và nhà thờ chánh tòa của Ngài. Đặc biệt chúng tôi đã có mặt trong buổi tiếp kiến chung của Đức Giáo Hoàng vào ngày Thứ Tư mỗi tuần. Đoàn chúng tôi đến sớm và đã được ngồi hàng ghế sát ngay con đường Đức Giáo Hoàng đi qua. Thật là tuyệt vời được đến gần Đức Giáo Hoàng kính yêu của chúng ta. Vào dịp này Đức Giáo Hoàng đã nhắn nhủ các tín hữu hành hương hãy thực hành tha thứ theo tinh thần kinh Lạy Cha. Ngày hôm ấy là một ngày nắng ấm rất đẹp với khoảng 20 ngàn người tại quảng trường Thánh Phêrô mừng rỡ hân hoan chào đón Đức Giáo Hoàng.

Hôm sau, chúng tôi tiếp tục đi xe bus đến Giovanni Rotondo, cách Rome 380 Km về phía Đông, để thăm Thánh Piô Năm Dấu Thánh, nhà thờ Đức Mẹ Ban Ôn Lành và tham dự Thánh Lễ tại đó, thăm thánh tích của Cha Thánh Piô.

Trên đường đi Assisi, cách Rotondo 408 Km về phía Tây Bắc, chúng tôi ghé thăm Lancia nơi có phép lạ Thánh Thể, bánh và rượu biến thành Mình và Máu Chúa thật.

Khi tới Assisi, chúng tôi

thăm nhà thờ và mộ Thánh Phanxicô khó nghèo, tham dự Thánh Lễ tại đây. Một thánh đường rộng lớn mới được xây cất theo lối kiến trúc hiện đại trên một quảng trường mênh mông do đóng góp của khách hành hương và giáo dân, cho tôi hiểu ý nghĩa cái nghèo của Thánh Phanxicô và sự giàu có của lòng yêu mến nơi dân chúng dành cho ngài. Chúng tôi cũng viếng Thánh Claire, một đệ tử và cũng là bạn của Thánh Phanxicô, và nhà thờ Thánh Damian.

Xế chiều, chúng tôi trở về Rome bằng xe bus và đến thăm nhà thờ Thánh Phaolô ngoại thành do cha Khai và Đức Ông Thắng hướng dẫn.

Hôm sau ngày 7 tháng 11 năm 2015, chúng tôi bay về San Francisco từ Rome, qua cảng Toronto Canada.

Chuyến hành hương đã củng cố thêm đức tin và cho tôi một bức tranh toàn cảnh về cuộc đời của con người, sinh ra, sống và tìm về nguồn, về cùng đích là Thiên Chúa.

Hình ảnh về một làng Fatima xa xôi và làng Lộ Đức nghèo khó cho tôi có một xác quyết rằng Đức Mẹ rất thương những người nghèo hèn bé mọn. Mẹ luôn hiện diện với

những những tâm hồn đơn sơ trong trắng, những người đặt trọn vẹn niềm tin yêu phó thác nơi Mẹ.

Hình ảnh những ngôi nhà thờ cao ngất, kiến trúc theo lối Gothic, vương chút rong rêu theo thời gian bên Pháp, sự tập nập của khách hành hương tương phản với sự vắng bóng giáo dân tham dự thánh lễ làm cho lòng tôi chùng xuống như một chút hoài cổ, một chút nuối tiếc ... cho thấy sự suy sụp của lòng tin nơi những con người trong thời đại chúng ta, thời đại của nền văn minh sự chết.

Hình ảnh giáo đô Vatican của Giáo Hội Công Giáo với nhiều tòa nhà nguy nga, nhiều vương cung thánh đường bề thế, nhiều hình ảnh, tượng khắc, tranh vẽ nghệ thuật giá trị cho tôi thấy tiềm ẩn một sức mạnh của viên đá Phêrô, nơi mà mọi người Công Giáo trên toàn thế giới luôn hướng về.

Hình ảnh cũng như thánh tích của các thánh luôn là tấm gương chiếu sáng cho mọi người. Có một điểm chung là tất cả các thánh đều phải chịu đau khổ, cách này hay cách khác vì đó là con đường Chúa đã đi qua và ai muốn tìm về Thiên Chúa cũng chắc chắn phải đi qua con đường đó.

Ngoài ra cũng chính trong cuộc hành hương này, tôi nhận ra những tấm gương sống động nơi quý cha linh hướng, cha Trần Văn Điều và Đức Ông Hoàng Minh Thắng. Chúng tôi còn có thêm cha Nguyễn Văn Khải, thuộc dòng Chúa Cứu Thế ở Thái Hà đang du học tại Rome cũng đến với chúng tôi. Các ngài không làm gì đặc biệt, nhưng sự hướng dẫn và nhất là sự hiện diện của các ngài với tinh thần yêu thương cha con, nhắc bảo cho tôi mục đích của chuyến đi. Không hẳn là chỉ đi xem cho biết, nhưng thực ra là đi tìm gặp Chúa.

Chúng tôi cũng rất may mắn có được chị Mỹ Linh, một hướng dẫn viên hành hương hết sức tận tụy với công việc và lo lắng chu đáo cho chúng tôi. Chị đến với chúng tôi với một tinh thần phục vụ quên mình và lòng đạo đức chân thật. Chị đã làm hơn những gì người hướng dẫn viên du lịch phải làm. Xin cảm ơn chị và cầu chúc cho việc tổ chức hành hương của Trung Tâm Du Lịch & Di Trú Úc Châu của chị luôn thành công tốt đẹp.

Thật là một cuộc hành hương mang nhiều ý nghĩa và nhiều kỷ niệm đáng nhớ trong đời.

©ANSA

Huấn Dụ Của Đức Thánh Cha Phanxicô

Anh chị em thân mến, chào anh chị em,

Trong Chúa Nhật thứ hai mùa Vọng, phụng vụ của Giáo Hội cho chúng ta nghe lời rao giảng của Gioan Tẩy giả, kêu gọi “người ta chịu phép rửa tỏ lòng ăn năn sám hối để được ơn tha tội” (Lc 3,3). Chúng ta cũng phải hỏi mình rằng: “Tại sao chúng ta phải ăn năn sám hối? Hành vi hoán cải khiến một người từ vô thần trở thành người có niềm tin, từ kẻ tội lỗi trở thành người biết làm những việc tốt lành, thánh thiện. Nhưng không phải chúng ta đã là những Kitô hữu rồi sao? Như vậy, tôi nghĩ rằng chúng ta phải nhận ra hệ quả tất yếu của giả định mà tôi vừa nêu ra: phải ăn năn sám hối. Đừng cho rằng mọi sự đều ổn và chúng ta

không cần phải hoán cải. Tuy nhiên, chúng ta thử hỏi mình xem trong những hoàn cảnh và tình huống khác nhau của cuộc sống, chúng ta có hành xử như Đức Giêsu chưa? Khi phải chấp nhận những điều sai trái, không công bằng hay khi bị lăng nhục, chúng ta có thể hành xử mà không mang trong lòng sự hận thù nhưng lại sẵn sàng tha thứ cho người nài xin chúng ta? Khi được mời gọi chia sẻ niềm vui và đau khổ, chúng ta có biết chân thành khóc với những ai đang than khóc và biết vui cười với những ai đang vui cười không? Khi chúng ta diễn tả đức tin của mình, chúng ta có biết diễn tả với sự can đảm và đơn sơ chứ không cảm thấy xấu hổ về Tin Mừng không?

Ngày hôm nay, tiếng hô của Gioan Tẩy Giả vẫn còn mãi vang vọng trong những hoang địa nhân sinh, khi người ta có một não trạng luôn đóng kín và những con tim chai cứng. Chúng ta cũng phải khải minh rằng liệu trong thực tế chúng ta có đang bước đi trên con đường ngay chính, có đang sống theo Tin Mừng hay không. Ngày hôm nay, Gioan Tẩy Giả cảnh tỉnh chúng ta với những lời của tiên tri Isaia: *Hãy dọn sẵn con đường cho Đức Chúa, sửa lối cho thẳng để người đi.* Đây là một lời mời gọi cấp bách, thúc dục mở cửa tâm hồn và đón nhận ơn cứu độ mà Thiên Chúa ban tặng cho chúng ta, vì muốn tất cả chúng ta được tự do khỏi ách nô lệ của tội lỗi. Ơn cứu độ được trao ban cho tất cả mọi người, cho tất cả mọi dân tộc, không trừ một ai, vì Thiên Chúa muốn tất cả mọi người được cứu độ nhờ Đức Giêsu Kitô, Đấng Trung Gian Duy Nhất.

Do đó, mỗi người chúng ta được mời gọi để làm cho những người chưa biết Đức Giêsu được nhận biết Ngài: *khốn thân tôi nếu tôi không rao giảng Tin Mừng* (1 Cor 9,16), thánh Phaolô đã tuyên bố như

thế. Còn với chúng ta, Đức Giêsu đã biến đổi cuộc đời chúng ta, thì tại sao chúng ta lại không cảm thấy say mê để làm cho những người mà chúng ta gặp gỡ nơi làm việc, nơi trường học, công sở, bệnh viện... được nhận biết Đức Giêsu? Nếu để ý xung quanh, chúng ta sẽ thấy rất nhiều người luôn sẵn sàng để bắt đầu hoặc bắt đầu lại hành trình đức tin của mình nếu người đó gặp được những Kitô hữu thật sự yêu Đức Giêsu. Chúng ta không phải và không thể là những Kitô hữu đó sao? Chúng ta phải can đảm bạt cho thấp những núi đồi ngạo mạn và ghanh ghét, lấp cho đầy những thung lũng thờ ơ và lãnh đạm, sửa cho thẳng những con đường biếng nhác và thỏa hiệp.

Xin Đức Trinh Nữ Maria giúp chúng ta phá vỡ những hàng rào ngăn cách và chướng ngại cản trở chúng ta ăn năn hoán cải, cản trở chúng ta bước đi trên con đường gặp gỡ Thiên Chúa. Chỉ có Thiên Chúa, chỉ có Đức Giêsu mới có thể lấp đầy những hy vọng của con người mà thôi.

Nguồn: Vũ Đức Anh Phương (12/6/2015), *Kính Truyền Tin với Đức Thánh Cha: Chúa Nhật II Mùa Vọng*, <http://www.vietcatholic.net/News/Html/167128.htm>

Tường Thuận Thánh Lễ và Lễ Nghi Mở Cửa Năm Thánh Lòng Thương Xót

Linh Tiên Khải

Lúc 9 giờ rưỡi sáng hôm qua, lễ trọng kính Đức Mẹ Vô Nhiễm Nguyên Tội, ĐTC Phanxicô đã chủ sự thánh lễ và lễ nghi mở cửa Năm Thánh khai mạc Năm Thánh Lòng Thương Xót. Cùng đồng tế thánh lễ có 60 Hồng Y, 100 Tổng Giám Mục và Giám Mục, 200 Linh Mục nhân viên các cơ quan trung ương Tòa Thánh và khoảng 2.000 Linh Mục, kể cả 200 vị giúp ĐTC cho tín hữu rước lễ, trong đó có 100 Linh Mục thuộc dòng Đạo Binh Chúa Kitô và 60 Phó tế đem Minh và Máu Thánh Chúa tới cho các Linh Mục đồng tế. Đứng hai bên ĐTC là ĐHY Angelo Sodano, nguyên Quốc Vụ Khanh Tòa Thánh và ĐHY Giovanni Battista Re, nguyên Tổng trưởng Bộ Giám Mục.

Huy hiệu của Năm Thánh Lòng Thương Xót được treo trên bao lơn chính giữa Đền thờ Thánh Phêrô. Huy hiệu do linh mục Marko Rupnik dòng Tên vẽ, là một tiểu luận thần học về lòng thương xót. Huy

hiệu cho thấy Chúa Con vác trên vai con người bị lạc đường. Đây là một hình ảnh rất thân thiết đối với Giáo Hội cổ xưa, bởi vì nó ám chỉ tình yêu của Chúa Kitô, là Đấng thành toàn màu nhiệm nhập thể của Người với việc cứu chuộc.

Hình vẽ nêu bật vị Mục Tử Nhân Lành đụng chạm thịt xác con người trong sự sâu thẳm của nó, và Người làm điều đó với tình yêu đến độ thay đổi cuộc sống con người. Mục Tử Nhân Lành mang nhân loại trên mình với lòng thương xót tội độ, nhưng đôi mắt tan hòa với đôi mắt của con người. Chúa Kitô nhìn với con mắt của Adam, và Adam nhìn với con mắt của Chúa Kitô. Như thế, mỗi người khám phá ra nơi Chúa Kitô Adam mới, nhân tính của mình và tương lai chờ đón mình, bằng cách chiêm ngưỡng trong cái nhìn của Người tình yêu của Thiên Chúa Cha.

Tất cả cảnh này ở bên trong một hạt hạnh nhân, rất thân thiết với nghệ thuật vẽ

hình trên gỗ icône cổ xưa và vào thời Trung Cổ, diễn tả sự đồng hiện diện của thiên tính và nhân tính nơi Chúa Kitô. Bả vòng tròn bầu dục đồng tâm có mâu từ từ sáng hơn hướng về phía bên ngoài gợi nhớ động thái của Chúa Kitô đem con người ra khỏi đêm tối của tội lỗi và cái chết. Đàng khác, màu đậm hơn cũng gợi lên tính cách khôn dò trong tình yêu của Thiên Chúa Cha, là Đấng tha thứ mọi sự.

Nhân dịp này hình vẽ Icône cổ kính “Đức Mẹ Cửa của Lòng Thương Xót” cũng được mang về Roma từ đền thánh công giáo hy lạp Chúa Hiền Dung ở Jaroslaw bên Ba Lan. Bức hình Đức Mẹ đã được vẽ năm 1640. Năm 1779 ĐGH Piô VI đã coi hình vẽ này là ảnh Đức Mẹ làm phép lạ. Và năm 1996 ĐHY Achille Silvestrini đã được ĐGH Gioan Phaolô II cử làm đặc sứ đội triều thiên cho Đức Mẹ. Một bản chụp của hình này cũng được tín hữu Ucraina tôn kính tại Buenos Aires, bên Argentina.

Lúc 8 giờ 20 tất cả các chuông Đền Thờ Thánh Phêrô đã đổ hồi rộn rã. Để chuẩn bị tinh thần mọi người cho buổi cử hành long trọng này lúc 8 giờ 45 vài đoạn của 6 tài liệu của Công Đồng Chung Vaticană II đã được tuyên đọc: Hiến chế tín lý về mạc khải của Thiên Chúa Dei Verbum; Hiến

chế tín lý về Giáo Hội Lumen Gentium; Hiến chế về Phụng Vụ Thánh Sacrosanctum Concilium; Hiến chế mục vụ về Giáo Hội trong thế giới ngày nay Gaudium et Spes; Sắc lệnh về hiệp nhất Unitatis Redintegratio; và Tuyên ngôn về Tự do tôn giáo Dignitatis Humanae. Ngày mùng 8 tháng 12 cũng là kỷ niệm 50 năm kết thúc Công Đồng Chung Vaticană II. Việc tuyên đọc các tài liệu nói trên nhằm giúp mọi người duyệt lại vài giáo huấn sâu sắc của Công Đồng và ý thức được tính cách thời sự của các giáo huấn này đối với cuộc sống của Giáo Hội. Công Đồng đã được suy tư và nhóm họp trong ba năm, và đã kết thúc dưới ánh sáng lòng thương xót Chúa.

Lúc 9 giờ 5 phút mọi người đã lần hạt kính Đức Mẹ. Tham dự thánh lễ mở Cửa Năm Thánh đã có khoảng 60.000 tín hữu và du khách hành hương năm châu, trong đó cũng có mấy nhóm tín hữu Việt Nam. Tham dự thánh lễ và lễ nghi mở Cửa Thánh cũng có phái đoàn của các nước Italia, Bỉ, Cộng hoà thánh Marino, Cộng hoà Tchêques và Cộng hoà Liên bang Đức. Bên phải khán đài có nhiều nhân vật của chính quyền Italia cũng như của Hội hiệp sĩ Malta, tu huynh Alois của cộng đoàn đại kết Taizé. Cũng có 100 người cầm điếu

tham dự thánh lễ được diễn giải bằng ngôn ngữ dấu chỉ.

Bài đọc một bằng tiếng Tây Ban Nha trích từ chương 3 sách Sáng Thế, kể lại cảnh Thiên Chúa phán xử loài người sau khi con người phạm tội. Thánh vịnh 97 “Hãy hát lên một bài tân ca chúc tụng Chúa” được hát bằng tiếng Ý. Bài đọc bằng tiếng Anh trích từ thư thánh Phaolô gửi tín hữu Êphêxô, tạ ơn Thiên Chúa vì qua Đức Giêsu Kitô Ngài đã ban cho chúng ta mọi phước lành, đã chọn chúng ta từ đời đời để chúng ta tinh tuyền thánh thiện, và đã tiền định cho chúng ta trở nên nghĩa tử qua Chúa Giêsu Kitô và đồng thừa tự với Chúa Kitô.

Phúc Âm đã tả lại cảnh thiên thần Gabriel truyền tin

cho Đức Maria được hát bằng tiếng Ý. Các lời nguyện giáo dân được tuyên đọc bằng các thứ tiếng: Tàu, A rập, Pháp, Swahili và Malayalam: xin Chúa Thánh Thần làm cho Giáo Hội luôn là mẹ sự thật và lòng thương xót, và là cung lòng cưu mang các người con mới của Thiên Chúa; xin Chúa Thánh Thần làm nảy sinh ra nơi các nhà làm luật và hàng lãnh đạo ước muốn phục vụ mọi người, say mê công lý và hòa bình; xin Chúa Thánh Thần hướng dẫn lương tâm những người tội lỗi và bạo lực để họ hiểu biết thảm cảnh và sự trầm trọng của sự dữ họ đã gây ra, và cho con tim của họ nhận được ơn chữa lành và lòng thương xót; xin Chúa Thánh Thần dấy lên trong tâm trí những người không tin

ngưỡng ước muốn chân lý, và trong ý chí của họ lòng can đảm gắn bó với sự thiện; xin Chúa Thánh Thần làm cho môi miệng các thừa sai và các cha giải tội tươi vui và thẳng thắn loan báo Tin Mừng, và nói lên các lời của hy vọng và tha thứ.

Phần thánh Ca đã được ba ca đoàn đảm trách: Ca đoàn Sistina, ca đoàn của Học viện giáo hoàng Thánh Nhạc, và ca đoàn Mater Ecclesiae.

Năm Thánh ngoại thường này cũng là một món quà của ân sủng. Bước vào Cửa đó có nghĩa là khám phá ra sự sâu thẳm lòng thương xót của Thiên Chúa Cha tiếp đón tất cả mọi người và đến gặp gỡ từng người một

Giảng trong thánh lễ ĐTC đã quảng diễn ý nghĩa các bài đọc phụng vụ và Năm Thánh Lòng Thương Xót dưới ánh sáng các ơn Thiên Chúa ban cho Đức Maria, Mẹ Chúa Cứu Thế, cũng như dưới ánh sáng của Công Đồng Chung Vaticăng II kết thúc cách đây đúng 50 năm. Mở đầu bài giảng ĐTC nói:

Trong chốc lát nữa đây tôi sẽ vui sướng mở Cửa Thánh Lòng Thương Xót. Chúng ta chu toàn cử chỉ này, đơn sơ biết bao nhưng cũng biểu tượng một cách mạnh mẽ, dưới ánh sáng của Lời Chúa mà chúng ta vừa lắng nghe, và nó nêu bật

quyền tối thượng của ân sủng. Thật thế, điều trở lại nhiều lần trong các bài đọc hướng chúng ta về kiểu diễn tả, mà sứ thần Gabriel đã nói với một thiếu nữ trẻ tuổi, kinh ngạc và bị khuấy động, ám chỉ mẫu nhiệm sẽ bao bọc nàng: “Hãy vui lên, hỡi Đấng đầy ân sủng” (Lc 1,28).

Đức Trinh Nữ Maria được mời gọi trước tiên vui lên vì những gì Chúa đã thành toàn nơi Mẹ. Ôn thánh của Thiên Chúa đã bao phủ Mẹ, khiến cho Mẹ có khả năng trở thành Mẹ Chúa Kitô. Khi sứ thần Gabriel bước vào trong nhà Người, cả mẫu nhiệm sâu thẳm nhất vượt quá mọi khả năng của lý trí, đối với Mẹ cũng trở thành lý do của niềm vui, của lòng tin và sự phó thác cho lời được mạc khải cho Mẹ. Sự tràn đầy ơn phước là một mức độ của việc biến đổi con tim, và làm cho nó có khả năng thành toàn một cử chỉ cao cả tới độ thay đổi lịch sử của nhân loại.

Lễ Đức Mẹ Vô Nhiễm Nguyên Tội diễn tả tình yêu vĩ đại của Thiên Chúa. Ngài không chỉ là Đấng tha tội, nhưng nơi Mẹ Maria Ngài đạt tới chỗ đề phòng tội nguyên tổ, mà mỗi người mang trong mình, khi bước vào thế giới này. Chính tình yêu của Thiên Chúa đề phòng, thực hiện trước và cứu rỗi. Việc bắt đầu lịch sử

của tội lỗi trong vườn Eden được giải quyết trong dự án của một tình yêu cứu rỗi. Các lời của sách Sáng Thế kể lại kinh nghiệm thường ngày, mà chúng ta khám phá ra trong cuộc sống cá nhân. Luôn luôn có cảm dỗ bất tuân phục, được diễn tả ra trong việc dự phóng cuộc sống chúng ta một cách độc lập với ý muốn của Thiên Chúa. Và chính sự không thân hữu đó liên tục mưu sát cuộc sống của con người để làm cho họ chống lại chương trình của Thiên Chúa. Tuy nhiên, cả lịch sử của tội lỗi cũng chỉ có thể hiểu được dưới ánh sáng của tình yêu tha thứ. Nếu mọi sự bị cột buộc với án đày ải của tội lỗi, thì chúng ta sẽ là những người tuyệt vọng nhất trong các loài thụ tạo, trong khi lời hứa chiến thắng tình yêu của Chúa Kitô gói ghém tất cả trong lòng thương xót của Thiên Chúa Cha. Lời Chúa mà

chúng ta vừa mới lắng nghe không để cho chúng ta nghi ngờ về điều này. Đức Trinh Nữ Vô Nhiễm Nguyên Tội trước chúng ta là chứng nhân đặc biệt của lời hứa và sự thành toàn lời hứa đó.

Đề cập tới Năm Thánh Lòng Thương Xót ĐTC nói:

Năm Thánh ngoại thường này cũng là một món quà của ân sủng. Bước vào Cửa đó có nghĩa là khám phá ra sự sâu thẳm lòng thương xót của Thiên Chúa Cha tiếp đón tất cả mọi người và đến gặp gỡ từng người một. Đây sẽ là một Năm trong đó chúng ta lớn lên trong xác tín về lòng thương xót. Biết bao nhiêu sai lạc đã được gán cho Thiên Chúa và ơn thánh của Ngài, khi người ta khẳng định rằng tội lỗi bị phạt bởi sự phán xử của Chúa, mà trái lại không đặt để trước rằng chúng được thứ tha bởi lòng thương xót của Ngài. (x. Ago-

stino, De praedestinatione sanctorum 12, 24). Vâng, đúng thế. Chúng ta phải đặt để lòng thương xót trước sự phán xử, và trong mọi trường hợp sự phán xử của Thiên Chúa sẽ luôn luôn trong ánh sáng lòng thương xót của Ngài. Như thế, bước qua Cửa Thánh khiến cho chúng ta cảm thấy được chia sẻ màu nhiệm tình yêu ấy. Chúng ta hãy từ bỏ mọi hình thức sợ hãi và lo lắng, bởi vì người ta không chỉ tay tổ cáo người được yêu. Trái lại, chúng ta hãy sống niềm vui của cuộc gặp gỡ với ơn thánh biến đổi mọi sự.

Bước qua Cửa Thánh là sống tinh thần của Công Đồng Chung Vatican II là tinh thần của người Samaritano nhân lành

Nhắc đến kỷ niệm 50 năm ngày kết thúc Công Đồng Chung Vatican II ĐTC nói:

Hôm nay, tại Roma này cũng như trong mọi nhà thờ chính toà trên thế giới, khi bước qua Cửa Thánh chúng ta cũng muốn nhớ tới một cánh cửa khác, mà các Nghị Phụ Công Đồng Chung Vatican II mở toang ra với thế giới cách đây 50 năm. Dịp kỷ niệm này không chỉ được nhớ tới vì sự phong phú của các tài liệu được biên soạn, mà cho tới ngày nay cho phép chúng ta kiểm thực sự tiến bộ lớn lao đã được thành toàn trong đức tin. Tuy nhiên, trước hết Công Đồng đã là một cuộc gặp gỡ. Một cuộc gặp gỡ đích thật giữa Giáo Hội và con người thời đại chúng ta. Một cuộc gặp gỡ được ghi dấu bởi sức mạnh của Chúa Thánh Thần, thúc đẩy Giáo Hội Người ra khỏi các tù túng từ bao nhiêu năm đã khép kín nó trong chính mình, để hăng say đi lại con đường truyền giáo. Đó đã là

việc lấy lại một lộ trình để đi gặp gỡ mỗi người ở nơi họ sinh sống: trong thành phố, trong nhà, trong nơi họ làm việc... ở khắp mọi nơi đâu có một người, ở đó Giáo Hội được mời gọi đến với họ để đem niềm vui Phúc Âm tới cho họ. Như vậy, đó một thúc đẩy truyền giáo mà sau các thập niên này chúng ta lấy lại với cùng sức mạnh và lòng hăng say. Năm Thánh khiêu khích chúng ta cho sự rộng mở này, và bắt buộc chúng ta không được lơ là với tinh thần được dấy lên bởi Công Đồng Chung Vaticăng II, đó là tinh thần của người Samaritano nhân lành, như chân phước Phaolô VI đã nhắc tới, khi kết thúc Công Đồng. Hôm nay việc bước qua Cửa Thánh khiến cho chúng ta dẫn thân biến lòng thương xót của người Samaritano nhân hậu thành của mình.

Sau lời nguyện kết lễ, ĐTC đã chủ sự nghi lễ mở Cửa Thánh. Phó tế loan báo lễ nghi và nói:

Anh chị em thân mến, được linh hoạt bởi đức tin nơi Chúa Giêsu, Đấng cứu độ chúng ta, mà chúng ta đã canh tân trong buổi cử hành thánh thể và được giữ gìn bởi Đức Trinh Nữ Diễm Phúc Vô Nhiễm Nguyên Tội, chúng ta khai mạc Năm Thánh Ngoại Thường của Lòng Thương Xót.

Cửa Thánh mở ra trước chúng ta, chính Chúa Kitô, qua lòng

thương xót của Giáo Hội dẫn chúng ta vào trong mầu nhiệm ủi an của tình yêu Thiên Chúa, tình yêu vô bờ áp ủ toàn nhân loại.

Chúng ta hãy chuẩn bị con tim cho hành động của Chúa Thánh Thần, ước mong đáp ứng ơn gọi kitô chung là nên thánh với sự tươi vui sẵn sàng. Chúng ta hãy bắt đầu trong bình an nhân danh Chúa Kitô.”

Đức nguyên Giáo Hoàng Biển Đức XVI cũng hiện diện trong lễ nghi mở Cửa Thánh. ĐTC Phanxicô đã hôn chào vị tiền nhiệm của mình, trước khi đọc lời nguyện khai mạc lễ nghi mở Cửa Thánh.

Đến trước Cửa Thánh ĐTC đọc lời nguyện sau đây:

“Lậy Thiên Chúa, là Đấng mạc khải sự toàn năng của Ngài, nhất là với lòng thương xót, xin ban cho chúng con sống một năm ơn thánh, là thời gian thuận tiện để yêu Chúa và các anh chị em trong niềm vui Phúc Âm.

Xin tiếp tục đổ Thánh Thần trên chúng con, để chúng con không mệt mỏi tin tưởng hướng cái nhìn của chúng con tới Đấng chúng con đã đắm sâu, là Con Chúa nhập thể làm người, gương mặt rạng ngời của lòng thương xót vô biên của Chúa, là nơi nương ẩn chắc chắn cho mọi người tội lỗi, cần ơn tha thứ và bình an, chân lý giải thoát và cứu rỗi.

Người là Cửa, qua đó chúng con đến với Chúa, suối nguồn bất tận của ủi an cho tất cả mọi người, vẻ đẹp không tàn phai, niềm vui toàn vẹn trong cuộc sống không cùng.

Xin Đức Trinh Nữ Vô Nhiễm Nguyên Tội bầu cử cho chúng con, Người là hoa trái đầu tiên và rạng ngời của chiến thắng phục sinh, bình minh sáng ngời của trời mới đất mới, bên bờ cuộc lữ hành trần thế của chúng con.

Dâng lên Ngài, lạy Thiên Chúa Cha chí thánh, và Con Chúa là Đấng Cứu Độ chúng con và Chúa Thánh Thần, Đấng Ủi An mọi danh dự và vinh quang muôn đời Amen.”

Tiếp đến ĐTC xướng: “Đây là cửa của Chúa”. Cộng đoàn thưa: “Qua đó người công chính bước vào”. “Hãy mở các cửa của sự công chính” - “Tôi sẽ vào để tạ ơn Chúa” - “Vì lòng thương xót lớn lao của

Chúa con sẽ vào nhà Chúa, Lạy Chúa” - “Con sẽ phủ phục hướng về đền thánh Ngài”.

Trong thinh lặng ĐTC bước lên mở Cửa Thánh và cầu nguyện trên ngưỡng cửa, rồi bước vào bên trong, theo sau là Đức Thánh Cha Biển Đức XVI. Hai vị hôn và bắt tay nhau lần nữa. Tiếp đến là các vị đồng tế và vài đại diện các tu sĩ và giáo dân nam nữ, và mọi người đi về Bàn thờ tuyên xưng Đức Tin. Trong khi đó ca đoàn hát bài Thánh Ca của Năm Thánh: “Chúng ta hãy cảm tạ Chúa Cha vì Ngài nhân lành, lòng thương xót của Ngài tồn tại đến muôn đời.”

Khi đến trước Bàn thờ tuyên xưng Đức Tin, ĐTC đọc lời nguyện sau đây:

“Lạy Cha rất thánh, giàu lòng thương xót và cao cả trong tình yêu, chúng con chúc tụng Cha với tất cả tâm lòng và chúng con cảm tạ Cha vì các ơn tràn

đây Cha đã ban cho chúng con. Xin hãy đoái nhìn chúng con, trong ngày hôm nay đã mở Cửa Thánh và vui mừng khai mào thời gian năm thánh. Chúng con xin Cha ban cho tất cả những ai đi qua Cửa của Lòng Thương Xót với tâm hồn thống hối, với dân thân canh tân và lòng tín thác con thảo, được sống kinh nghiệm sống động sự dịu hiền phụ tử của Cha và nhận được ơn tha tội để làm chứng, bằng lời nói và việc làm, cho gương mặt lòng thương xót của Chúa, là Đức Giêsu Kitô Chúa chúng con, Đấng hằng sống và hiển trị cùng Chúa đến muôn thuở muôn đời. Amen”.

Trước khi ban phép lành cho mọi người ĐTC nói: “Lạy Chúa, xin chúc lành cho dân Ngài đang chờ đợi các ơn của lòng thương xót Chúa, và hoàn thành các ước mong sự thiện, mà chính Chúa đã gọi hứng cho. Nhờ Chúa Kitô Chúa chúng con.”

Sau khi ĐTC ban phép lành cho mọi người, Phó tế kết thúc và nói: “Anh chị em hãy thương xót như Cha anh chị em là Đấng xót thương.”. Mọi người thưa: Tạ ơn Chúa.

Tiếp nhận ơn thánh thương xót của Ngài trong cuộc sống chúng ta; và đến lượt mình trở thành là những người thực hành lòng thương xót

Lúc 12 giờ trưa ĐTC đã ra cửa sổ Dinh Tông Toà để đọc kinh Truyền Tin chung với tín hữu. Trong bài huấn dụ ngài đã nhắc lại ý nghĩa của lễ Đức Mẹ Vô Nhiễm Nguyên Tội và nhân mạnh như sau:

Cử hành ngày lễ này bao gồm hai điều: tiếp nhận Thiên Chúa một cách trần đầy và tiếp nhận ơn thánh thương xót của Ngài trong cuộc sống chúng ta; và đến lượt mình trở thành là những người thực hành lòng thương xót qua một con đường phúc âm đích thực. Như thế, lễ Đức Mẹ Vô Nhiễm Nguyên Tội trở thành lễ của tất cả chúng ta, nếu với các tiếng “xin vâng” mỗi ngày của mình chúng ta chiến thắng được tính ích kỷ của mình, và khiến cho cuộc sống của các anh chị em khác được tươi vui hơn, trao ban cho họ niềm hy vọng, lau khô vài giọt nước mắt, và trao ban cho họ một chút tươi vui. Noi gương Mẹ Maria chúng ta được mời gọi trở thành những người đem Chúa Kitô đến cho tha nhân, và là các chứng nhân tình yêu của Ngài, trước hết bằng cách nhìn đến những người được coi là ưu tiên trong đôi mắt của Chúa Giêsu. Đó là những người mà chính Ngài đã chỉ cho thấy: “Ta đoái các con đã cho Ta ăn, Ta khát các con đã cho Ta uống, Ta là khách lạ các con đã tiếp rước, Ta trần truồng các con đã cho Ta mặc,

Ta đau yếu các con đã viếng thăm, Ta bị tù các con đã đến tìm Ta” (Mt 25,35-36).

Lễ Đức Mẹ Vô Nhiễm khiến cho chúng ta nghiêm ngưỡng Mẹ, là Đấng, do đặc ân riêng biệt, đã được giữ gìn khỏi tội ô nhiễm từ khi được thụ thai. Tuy sống trong thế giới bị ghi dấu bởi tội lỗi, nhưng Mẹ không bị đụng chạm tới. Mẹ là chị chúng ta trong khổ đau, nhưng không trong sự dữ và tội lỗi. Trái lại, nơi Mẹ sự dữ đã bị đánh bại, trước khi nó đụng chạm tới Mẹ, bởi vì Mẹ được tràn đầy ân sủng (x. Lc 1,28).

Vô Nhiễm Nguyên Tội có nghĩa là Đức Maria là người đầu tiên đã được cứu rỗi bởi lòng thương xót vô bờ của Thiên Chúa Cha, là của đầu mùa của ơn cứu rỗi mà Thiên Chúa muốn trao ban cho từng người nam nữ, trong Chúa Kitô. Vì thế Đấng Vô Nhiễm đã trở thành hình ảnh tột đỉnh lòng thương xót của Thiên Chúa, là Đấng đã chiến thắng tội lỗi. Và hôm nay chúng ta bắt đầu Năm Thánh Lòng Thương Xót, chúng ta muốn nhìn lên hình ảnh này với tình yêu thương tin tưởng và chiêm ngưỡng Mẹ trong tất cả vẻ rạng ngời của Mẹ và noi gương lòng tin của Mẹ.

Trong biến cố được thụ thai vô nhiễm của Đức Maria chúng ta được mời gọi nhận ra

binh minh của thế giới mới, được biến đổi bởi công trình cứu chuộc của Thiên Chúa Cha, Chúa Con và Chúa Thánh Thần. Bình minh của việc tạo dựng mới, được thực hiện bởi lòng thương xót Chúa. Chính vì thế Đức Trinh Nữ Maria đã không bao giờ bị nhiễm tội lỗi và luôn luôn được tràn đầy Thiên Chúa, là Mẹ của một nhân loại mới.

Tiếp tục bài huấn dụ ĐTC nhân mạnh sứ điệp ngày lễ như sau: Ngày lễ Vô Nhiễm Nguyên Tội hôm nay thông truyền cho chúng ta một sứ điệp đặc biệt: Nó nhắc nhở chúng ta rằng trong cuộc sống tất cả đều là ơn, tất cả đều là lòng thương xót. Xin Đức Trinh Nữ Thánh, là hoa trái đầu mùa của những người được cứu rỗi, mẫu gương của Giáo Hội, Hiền Thê thánh thiện và vô nhiễm, được Chúa yêu thương, giúp chúng ta ngày càng tái khám phá ra lòng thương xót Chúa hơn như là huy hiệu của kitô hữu. Không thể hiểu được một kitô hữu mà không có lòng thương xót. Thương xót là từ tổng hợp của Tin Mừng. Nó là nét nền tảng nơi gương mặt của Chúa Kitô: gương mặt mà chúng ta nhận ra trong các khía cạnh khác nhau của cuộc sống: khi Ngài đi gặp gỡ tất cả mọi người, khi Ngài chữa lành người bệnh tật, khi Ngài ngồi cùng bàn với các

người tội lỗi, và nhất là khi bị đóng đinh trên thập giá Ngài tha thứ: ở đó chúng ta trông thấy gương mặt lòng thương xót của Thiên Chúa.

Nhờ lời bầu cử của Mẹ Maria Vô Nhiễm ước chi lòng thương xót chiếm hữu con tim chúng ta và biến đổi cuộc sống chúng ta.

Tiếp đến ĐTC đã đọc kinh Truyền Tin và ban phép lành toà thánh cho mọi người.

Sau Kinh Truyền Tin ĐTC đã chào các gia đình, các nhóm giáo xứ các hội đoàn, đặc biệt là các thành viên Công Giáo Tiến Hành Italia đang canh tân sự gắn bó với hội. ĐTC cầu chúc họ tiến bước trên lộ trình đào tạo và phục vụ, luôn luôn được linh hoạt bởi lời cầu

nguyện.

ĐTC cũng báo cho mọi người biết ban chiều ngài sẽ đến cầu nguyện dưới tượng Đức Mẹ Vô Nhiễm tại quảng trường Tây Ban Nha, và hành hương Đèn Thờ Đức Bà Cả. Ngài xin mọi người hiệp ý với ngài trong cử chỉ tôn sùng con thảo này đối với Mẹ Maria, Mẹ của lòng thương xót. Ngài đặc biệt phó thác cho Mẹ Giáo Hội, toàn thể giới và cách riêng thành phố Roma. ĐTC cầu chúc mọi người ngày lễ tốt lành và Năm Thánh giàu hoa trái thiêng liêng với sự dịu dặt và bầu cử của Mẹ. Và ngài cũng tha thiết xin mọi người cầu nguyện cho ngài.

Nguồn: Lê Tiến Khải (12/08/2015), *Tường Thuận Thành Lễ và Lễ Nghi Mở Cửa Năm Thánh Lòng Thương Xót*, <http://vietvatican.net>

DANH SÁCH NIÊN LIÊM, ỦNG HỘ & HỖ TRỢ PT QUỐC GIA

Tính đến tháng 12, 2015

Danh tánh	Niên liêm	Ủng hộ	Hỗ trợ PT Quốc Gia
Maria My Nguyen, NY		\$500/2K	
Tony Không	\$50		\$50
Chị Hồng Tú	\$25		\$5
Xuân T. Dung		\$100/2K	
Phêrô Hùng Hoang	\$25		
Maria Mao Nguyen	\$25		
Thái Thu Hà		\$20 Bán tin	
Nhóm Maria Martha (M&M)	\$200		\$24
Gia Kim Mai			\$3
Sơ Ngọc Bích			\$3
Anna Theresa Cao	\$25		\$5
Thúy Trần & Huyền Nguyễn	\$50		
Giuse Lê Xuân Sang	\$50		
Maria Theresa Phạm Xuân Hương	\$50		
Elizabeth Lư Quán Tuyết	\$25		
Chị Tô Lan Trần	\$25		
Thùy Dương Nguyễn	\$25		\$5
Thái Thị Ngọc Hường	\$50		
Cursillista ân danh			\$20
Đỗ Trọng An & Khê	\$50	\$50	
Hoàng Văn Thiệt & Hoan	\$100		
Trần Thị Thủy	\$100		
Nguyễn Thị Kim Ngân	\$25		\$5
Nguyễn Tân & Tiên Phó	\$50		
Giuse Đỗ Đức On & Chị Maria	\$50		
Nguyễn Huyền	\$25		\$15
Nguyễn Thị Thanh Nghị	\$30		\$5
Nguyễn Thị Thanh Mỹ	\$30		\$3
Nguyễn Thị Chân Tú	\$30		\$3
Nguyễn Như Bá	\$30		\$3
Nguyễn Minh Triết	\$30		\$3
Đỗ Minh Chang	\$30		\$3

Các chi tiêu & tồn quỹ được tường trình trong các phiên họp hàng tháng của VPĐH. VPĐH chân thành cảm ơn sự ủng hộ và đóng góp niên liêm của quý anh chị.

Giáng Sinh
An Lành

